

mimarlık

GÜNEY

Sayı: 21
Temmuz 2016

ISSN 1309-9639 21
9 771309 963061

*Alüminyum'un
Sanata Dönüştüğü Yer...*

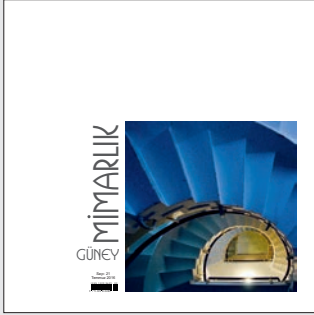

+90 322 432 03 02

www.bozdoganaluminyum.com info@bozdoganaluminyum.com

Şakirpaşa Mah. Emekçiler Cad. No: 4/1 Seyhan / ADANA

ISSN 1309-9639 TEMMUZ 2016 SAYI: 21

TMMOB Mimarlar Odası Adana Şubesi tarafından 3 ayda bir yayımlanır.

Yerel Süreli Yayın

KAPAK FOTOĞRAFI

Hakan KISACIK

SAHİBİ

TMMOB Mimarlar Odası Adana Şubesi adına
Ozan TÜZÜN

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Duygu SABAN

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Güniz BAYKAM

YAYIN KOMİTESİ

Onur ERMAN, Altay ÇOLAK, Özlem ŞENYİĞİT,
Nebahet DOKUZOĞLU, Ersen ERDOĞAN,
Hakan KISACIK, Gaye BELER

BASKI - GRAFİK

SEZEN OFSET MATBAACILIK

Kayalıbağ Mah. 26004 Sk. No: 19 ADANA

Telefon: (0322) 351 86 09 - 359 77 18

Faks: (0322) 359 53 33

e-Posta: sezenofset01@hotmail.com

İLETİŞİM ADRESİ:

Güney Mimarlık Dergisi

TMMOB Mimarlar Odası Adana Şubesi

Reşatbey Mah. 62009 Sokak No: 2

Baskın Ap. Zemin kat ADANA

Telefon: (0322) 454 17 95 - 457 77 17

Faks: (0322) 457 24 20

e-Posta: guneymimarlik@mo.org.tr

YAYIN YÖNETMENİNDEN

BAZI NOTLAR

Güney Mimarlık Dergimizin bu sayısı gerek yeni boyutuyla, gerek bölgeye ait olma anlayışı ile size farklı gelmiştir. Komisyonadaki arkadaşlarla ortak aldığımız kararlar ve ölçütler doğrultusunda ortaya çıkan bu dergiyi sizlerin de onaylayacağınızı umuyoruz.

İtiraf etmek gerekir ki, yazı elde etmenin karşı konulmaz ve çok bilinen zorluğuna ekle, her yazıyı, her sayfayı yeniden düşünmek oldukça çileli bir uğraştı. Üstelik oldukça da tehlikeli gelecek tepkileri karşılamak açısından.. Elinizde tuttuğunuz bu sayıyı, bir çalışma maketi olarak algılamanızı, gelecek sayılarda bu iskelet üzerine öneri ve dileklerinize ve elbette katkılarınıza zenginleştirmenizi bekliyoruz.

Çevremizde gördüğümüz yapıları çevre, bu çevreyi oluşturan ve kullanan tüm elemanlar, karar alıcılar, kararlara boyun eğenler, herşey ve herkesin burada yer almasını istiyoruz. Başka yerler, çevreler ve kültürlerle karşılaştırma yaparak.. Sayfalarımızda duayen meslektaşlarımızı gururla anımsamanın yanında, büyük bir olasılıkla ilerde bu bölüme aday olacak öğrenci ve yeni mezun “çiçeği burnunda” arkadaşlarımıza sevinçle yer verdik. Konuları çeşitlendirebiliriz elbette, bütün bunlar katkı verenlerin çoğalması ile mümkün olacaktır. Mesleğimiz, meslektaşımız, yaşadığımız yer, yazboz tahtası yönetmelikler hiçbiri ötekine uymayan.. Birbiri peşisıra sorular çoğaltıyor.. Çözümüne ulaşmak için mevcut durumdan kaygı duymakla başlayan duyarlılığımızı, katkımızı ekleyerek tamamlayacağız..

MAKALE YAZIM KURALLARI

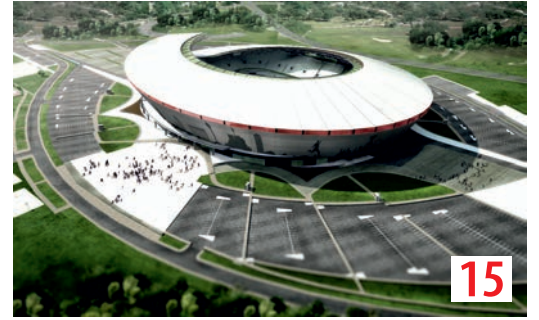
Derginin yazım dili Türkçedir. Dergide yayımlanmak üzere gönderilecek çalışmalar daha önce hiçbir yerde yayımlanmamış olmalıdır. Yazılar Adam Yayınları'nın Ana Yazım Kılavuzu kurallarına uymalıdır. Yazılar, elektronik kopya (CD veya e-posta) olarak editöre iletilmelidir. CD üzerine yazarın ismi ve yazının kısaltılmış başlığı yazılmalıdır. Yazarlara ait bilgilerin tümü (isim, adres, kurum, unvan, telefon, faks, e-posta adresi) yazıyla birlikte iletilmelidir. Dergiyi teslim edilen yazıların yazarlarına iade edilemez. Yazının ilk sayfasında, yeterli bilgiyi içeren bir başlık altında tüm yazarların isimleri, çalıştıkları kurum ve adres bilgileri olmalıdır. Bu sayfada iletişimin sağlanacağı yazar belirtilmelidir. Metnin sonunda kaynakça yer almalı, tablo ve şekiller ise her biri ayrı bir sayfada ve metin içindeki akışlarına göre numaralandırılmış olarak yer almalıdır. Makalede kullanılacak görsel malzemeler dijital ise, jpg veya tiff formatında olmalı, kısa kenarları 10 cm'den, çözünürlüğü ise 300 dpi'dan daha düşük olmamalıdır. Dijital görseller metnin içine veya başka bir word dosyasına kesinlikle yapııştırılmamalı, aynı ayrı dosyalar olarak teslim edilmelidir. Tüm görsel malzemelerin varsa metin içindeki yerleri belirtilmeli ve açıklamaları mutlaka yer almalıdır. Dijital olmayan fotoğraflar dia pozitif veya orijinal baskı olarak, çizim ve şekiller ise temiz kâğıt çıktısı olarak teslim edilebilir. Kaynaklar metinde parantez içinde yazarların soyadı, basım yılı olarak verilmelidir. Aynı yazarın bir yıl içinde birden çok kaynağına referans veriliyorsa, bunlara a, b şeklinde ek yapılmalıdır. Aynen aktarılan yazılar için sayfa numarası verilmelidir. Kaynaklar metnin en sonunda soyadı sırasına ve aynı yazara ait yazılarda kronolojik sıraya göre listelenmelidir. Kitap ve dergilerin isimlerinin tümü yazılmalıdır. Kitap ve bildiri kitaplarının basım ve basım yeri belirtilmelidir. Basılmamış bildiriler için sunulduğu yer ve bulunma koşulları belirtilmelidir. - Köksal, A. (1998) "Aalto Bir Bağlam Mimar mıydı?", Arredamento Mimarlık, Boyut Yayıncılık, İstanbul, Sayı: 100+3, s. 52-67. - Schildt, G. (1995) Alvar Aalto, Phaidon Press Limited, London. Teslim edilen yazılarda kaynak gösterilen, kullanılan, daha önce yayımlanmış malzeme, metin, tablo, şekil ve benzeri için yazılı izin almak yazarların sorumluluğundadır. Dergiyi yazı gönderen kişiler, yazılarının, aynı zamanda derginin web sitesinde görsel malzemesiyle birlikte yayımlanmasını kabul etmiş sayılır.

İÇİNDEKİLER

- 1 **Yayın Yönetmeninden**
Bazı Notlar
- 3 **Kapak Fotoğrafi**
Güleik Apartmanı
- 4 **Yönetim Kurulundan**
- 7 **Evrensel Mimarlar**
Zaha Hadid
- 11 **Genç Mimarlar**
Eş Zamanlı Mezun ve Hep Öğrenci
- 12 **Etkinliklerimizden Bazıları**
- 13 **Söyleşi**
Naime Köker
- 14 **Komisyonlarımız**
Yönetmelikler Komisyonu
- 15 **Söyleşi**
Erdem Dokuzer
- 21 **Gezi-Yorum**
Küba
- 23 **Restorasyon**
Payas Sokullu Mehmet Paşa Menzill Külliyesi
- 34 **Komisyonlarımız**
Mota
- 36 **Komisyonlarımız**
Kültürel Miras ve Envanter Komisyonu
- 37 **Vizyon**
Yrd. Doç. Dr. Öncü Başdoğın Avşar
- 43 **Komisyonlardan**
Kentsel Dönüşüm
- 45 **Mimari Akımlar**
Modernizm ve Güzellik Anlayışının Değişimi
- 47 **Komisyonlarımız**
Yayın Komisyonu
- 48 **Komisyonlardan**
Sosyal Etkinlikler Komisyonu
- 49 **Gelecek Sayıdan Başlıklar**
- 50 **Çukurova Üniversitesinden**
Öğrenci Etkinlikleri

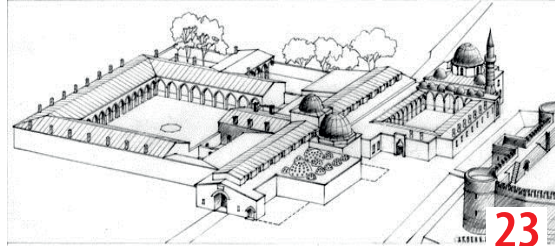
7

15

21

23

34

37

43

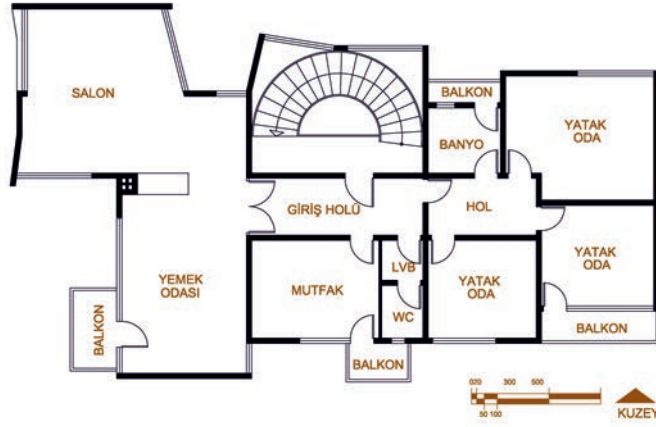
GÜLEK APARTMANI

FOTOĞRAF: Y. Mimar Hakan KISACIK

Dergimizin kapak fotoğraflarını kentimiz için yıllar içinde değerini kaybetmeyen yapılara veya yapının bir detayına odaklanmış bulacaksınız; Bizim için çok eğitici, ilham verici oldukları kaçınılmaz. Neden aşağıda kimlik bilgilerini vereceğimiz bu yapıyla başladık? Kentsel Dönüşüm adındaki yok ediciye kurban gideceğinden korkuyoruz çünkü. Bu denli karakteristik yapılarımızın her ne nedenle olursa olsun kıyıma uğramaları affedilemez, sözde yasal bile olsa!. Savunacak, koruyacak, sorgulayacağız..

B U Y A P I K Ü L T Ü R Ü M Ü Z E EKLEDİKLERİYLE BİRİKMİŞ KENT BELLEĞİMİZ İÇİN ÇOK DEĞERLİDİR.

Kent yöneticilerine, maliklerine, hemşehrilerimize hatırlatıyoruz.

Bu spiral merdiven, Reşatbey Mah. 62003 sokakta bulunan Gülek Apartmanı'na (1962) aittir. Dr. A. Gülek tarafından inşa ettirilen yapı Demirtaş Ceyhun ve bir Avrupalı Mimarın ortak tasarımıdır. 1950-60 dönemine ait yapılar arasındaki sınıflamaya göre "küçük ölçekli aile apartmanı yapısı" olarak ele alınır.

Yrd. Doç. Dr. Figen Karaman ve Yrd. Doç. Dr. Onur Erman, "Apartman Tipolojisinde bir açılım: 1950-60'larda Adana örneğinde Aile Apartmanları" konulu çalışmada: "Günümüzde aile apartmanı niteliğini kaybetmiş olan yapı, Adana'da müstakil konuttan, apartmana geçişin en çarpıcı örneklerindendir. Her kat tek dairedir. Ağırbaşlı bir yalınlığın hakim olduğu yapı anlaşılır ve keyif verici bir mimari dille tasarlanmıştır. Dairelerin çözülmesinde üçe bölünmüş bir mekansal organizasyon göze çarpmaktadır. Merdiven holünü karşılayan orta alana giriş holü ve mutfak alınmış; bunun batısında salon, doğusunda da bir hol etrafına yerleştirilmiş yatak odaları ve banyo çözümlenmiştir. Üç katlı olan yapıda çatıda arasındaki yıldız biçimli betonarme saçak sokaktan geçenler tarafından kolaylıkla algılanabilmektedir. Bu narin güneş kırıcı eleman, yapıyı tarifleyen en önemli öğelerdendir ve yapının halk arasında "Yıldız Apartmanı" olarak isimlendirilmesine neden olmuştur. Dar batı cephesinde ana kütleden açılı bir biçimde taşınarak yerleştirilmiş olan salonlar yapıya özgün bir anlatım kazandırır. Yapının bu cephesinde güneşten korunmak için kullanılan saçak ve ahşap güneş kırıcı elemanlarda estetik çözümlere ulaşılmıştır. Duvarlardan bağımsız yükselen spiral merdiveni sergileyen şeffaf merdiven holü ve geniş pencereler de yapıya hafiflik hissi vermekte, küçük bahçede yer alan kauçuka ağacı da yapıya ayrı bir boyut kazandırmaktadır."

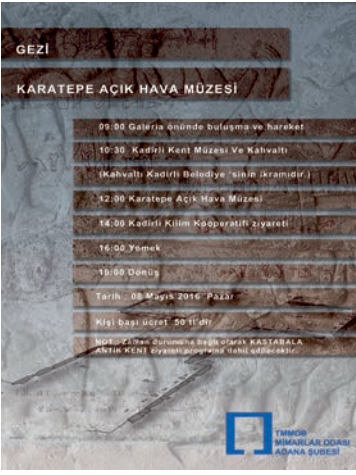
Sekreter Üye **Eren TÜMER**

Zorlu bir süreç yaşıyoruz. Gerek başta ülkemizi ve yakın çevremizi ardından da tüm dünyayı saran terör olayları, gerek ülke olarak maruz kaldığımız adil ve demokratik yöntemlerden gittikçe uzaklaşan, katılımcılık gözetmeyen genel yönetim şekli, gerekse T.M.M.O.B. ve bağlı tüm meslek odaları ve benzeri tüm sivil toplum kuruluşlarını **torba yasalar** çerçevesinde üyesinden kopartarak yalnızlaştırmak, özgür düşüncelerini ifade etmelerini engellenmek ve muhalif tüm sesleri kısma gayreti içerisinde bulunmak gibi, daha birçok örneğini rahatlıkla sayabileceğimiz çok zorlu bir süreçten geçiyoruz.

İçinden geçtiğimiz bu dönem içerisinde meslek odalarının yönetimlerinde yer alarak; meslek adına, özgür ve adil düşüncelerin ifade edilebilmesi adına emek vermeyi tercih etmiş tüm yönetici adayları ile Mimarlar Odası Adana Şubesi 16-17 Ocak 2016 tarihlerinde olağan Genel Kurulunu düzenlemiş ve yapılan seçimler sonucunda XIV. Dönem Yönetim Kurulu; Ozan V. Tüzün, Murat Ulaş, Duygu Saban, Eren Tümer, Mine Kınalı, Nusret Baş ve Göksel Kireççi olarak belirlenmiştir. Hemen ardından yapılan ilk yönetim kurulu toplantısında görev dağılımı oy birliği ile; Başkan Ozan V. Tüzün, Başkan Yardımcısı Murat Ulaş, Sekreter Eren Tümer, Sayman ise Duygu Saban olarak belirlenmiştir.

Mimarlar Odası Adana Şubesi'nin tüm üyelerin katılımına açık, idare ve yönetme biçiminin tüm üyeler ile birlikte yapılması ana fikrini savunan yönetim kurulumuz tarafından yapılan ilk toplantıda; tüm yönetim kurulu toplantılarının üyeye açık biçimde gerçekleştirilmesi ve ayrıca şube bünyesinde komisyonların kurulması kararı alındı. XIV. Dönem çalışma programını kurgulama konusunda üye görüşlerinin ve taleplerinin öneminin farkında olarak XIV. Dönem 1. Danışma Kurulunu Seyhan Otel Balo Salonunda "Çalışma Programı" temasıyla gerçekleştirilen yönetim kurulumuz, üyelerin görüşleri doğrultusunda; Kentsel Dönüşüm, Yayın, Kültürel Envanter, Sosyal Etkinlikler, Yasa ve Yönetmelikler, Kentli Hakları komisyonları ve daha çok atölye çalışmalarına yer vermeyi hedefleyen Mimarlar Odası Tasarım Atölyesi'nin (MOTA) kurulabilmesi için çalışmalarına başladı.

Komisyon çalışmalarına özetle değinmek gerekirse; Bilindiği üzere tüm ülke gündemini Kentsel Dönüşüm konusu oldukça meşgul etmektedir. Kentsel dönüşümün gerek parsel, gerekse ada bazında yapıldığı kentlerdeki kimi haksız ve hukuksuz uygulama biçimlerinin yol açtığı mağduriyetlerin kentimizde de yaşanmaması ve bu aksaklıkların giderilebilmesi adına şubemizin söz söyleyebilir hale gelmesi, Kentsel Dönüşüm Komisyonumuzun ana çalışma aksını oluşturmuştur. Bu anlamda komisyon, şubemize meslek içi bilgilendirme amacıyla bir sunum düzenlemiş ve bu sunumun temasını "Bir Mimara Danışın" olarak belirlemişlerdir. Komisyon kentimizde sürmekte olan tüm kentsel dönüşüm projelerini incelemekte ve bu konudaki görüşlerini gerek mimari, gerek kentsel planlama, gerekse de sosyolojik açıdan uzmanlar ile görüşerek hazırlamaktadır.

Kenti ve kentte yaşam kalitesini doğrudan ilgilendiren ve 3. Kuşak haklar olarak bilinen Kentli Hakları konusunu gündeme getiren ve bu konuda çalışmalarını sürdüren Kentli Hakları Komisyonu üyelerimize yine bir meslek içi bilgilendirme başlığı altında " Kentli Hakları Nedir ?" temalı bir sunum gerçekleştirmiş ve bu sunumun hemen ardından moderatörlüğünü Bülend Tuna' nın üstlendiği, Mimarlar Odası Genel Saymanı Sinan Tütüncü' nün katıldığı Av. Mustafa Çinkılıç' ın, Doç. Dr. Ulaş Bayraktar' ın, Yard. Doç. Dr. Fikret Zorlu' nun ve Doç. Dr. Hossein Sadri' nin konuşmacı olarak yer aldığı Kentli Hakları Paneli' ni düzenlemişlerdir. Farklı disiplinler ve idare biçimleri ile doğrudan ilişkisi bulunan, kentte yaşayan tüm bireyler için en temel yaşam haklarının sağlanıp, çatışma önleyici, uzlaşmacı bir zemin sağlayan ve tüm bu kavramları demokratik bir ortamda bir araya getiren 3. Kuşak haklar konusundaki çalışmalarını sürdürmekte olan komisyon önümüzdeki yıl içerisinde panelin 2. sini düzenlemeyi planlamaktadır.

Meslektaşlarımız ve belediyeler arasında sıklıkla problemlere ve kimi zaman haksız rekabete de yol açan imar yönetmeliği uygulamaları ve bu yönetmelik ile ilgili yorum farklılıklarının giderilerek, gerek belediyelerde görev yapan gerekse serbest meslek icraa eden tüm meslektaşlarımız için en net hali ile yönetmeliğin uygulanmasını sağlamayı hedefleyen Yasa ve Yönetmelikler Komisyonu, katılım gösteren ilçe belediyelerinden ve Büyükşehir Belediyesinden birer temsilci ve kendi üyeleri ile birlikte bu anlamda çalışmalarını yürütmektedir. Komisyon tespit ettiği ve çözüme ulaştırabildiği konular çerçevesinde üyelerimize sunumlar yapmayı ve bir kitapçık düzenlemeyi planlamaktadır.

Mimarlık mesleğinde görmenin, analiz etmenin, sunumların ve görsel hafızanın öneminin farkında olarak Sosyal Etkinlikler Komisyonu teknik geziler düzenlemekte ve çeşitli firmalar ile görüşerek üyelerimize yönelik teknik bilgilendirme sunumları düzenlemektedir. Tarsus' ta bulunan tarihi mekanlar, Payas' ta bulunan Sokullu Külliyesi ve Karatepe gezileri şubemiz haricinde Mersin ve Hatay şubelerinin de katılımları ile daha da zenginleşerek gerçekleşmiştir. Komisyon önümüzdeki aylarda teknik geziler kapsamında Berlin gezisi planlamaktadır.

**GEZİ
PAYAS
SOKULLU MEHMET PAŞA
KÜLLİYESİ**
17 Nisan 2016 PAZAR
Saat: 09:00 İstasyon Meydanından hareket
Ulaşım ve Yemek Kişi Başı 50 TL.

**Y. Mimar Erol Doğan Bey in
rehberliğinde.**

Mimarlar Odası Hatay, Mersin ve Adana Şubeleri
ortak etkinliğidir.

**TMMOB MİMARLAR ODASI
ADANA ŞUBESİ NİSAN AYI ETKİNLİK PROGRAMI**

TMMOB MİMARLAR ODASI ADANA ŞUBESİ NİSAN AYI ETKİNLİK PROGRAMI	
8 Nisan 2016 Cuma - Saat: 11:00 TÖREN Gelenek Koyma töreni ve Basın Açıklaması Yer: Mimar Sinan Parkı - Mimar Sinan Anıtı	
9 Nisan 2016 Cumartesi - Saat: 11:00 FİLM GÖSTERİMİ Mimar Sinan Eserleri üzerine; " Mimari ve Aşk " Yer: Çukurova Üniversitesi Ramazanoglu Konagi Kültür Merkezi	
6-15 Nisan 2016 - 8.00 - 17.00 saatleri arasında SERGI Mimar Sinan Eserleri Yer: Seyhan Belediyesi	
12 Nisan 2016 Salı - Saat 17:00 TOPLANTI XIV. Dönem 1. Bölge Toplantısı Yer: Mimarlar Odası Osmanlıye Temsilciligi	
16 Nisan 2016 Cumartesi - Saat: 17:00 MOTA - Mimarlar Odası Tasarım Atölyesi Etkinliği " (y) çer-çöp atölyesi " atık malzeme çalışması Yer: Atatürk Parkı	
17 Nisan 2016 Pazar saat 9.00 - 18.00 arasında GEZİ Mimar Sinan Sokullu Mehmet Paşa Külliyesi (Mimarlar Odası Hatay ve Mersin Şubeleri katılımıyla) Yer: Payas / Iskenderun	
18 Nisan 2016 Pazartesi - Saat: 16:00 SÖYLEŞİ Prof. Dr. Jale Nejdet ERZEN "Sinan Neden Modern" Yer: Seyhan Otel Güney Balı Salonu	
18-25 Nisan 2016 - 8.00 - 17:00 saatleri arası SERGI Mimar Sinan Eserleri Yer: ÇU Mimarlık Bölümü	
19 Nisan 2016 Salı - Saat 17:30 SUNUM Kentsel Dönüşüm Komisyonu Sunumu Yer: Mimarlar Odası Adana Şubesi	
23 Nisan 2016 Cumartesi - 09:00 - 17:00 arasında Ç.U. Yapı Tasarım Kulübü Etkinliği 3 cü 23 Nisan Özgür Çocuk Festivali (uçurtma şenliği, duvar boyama, oyunlar) Yer: ÇU Amfi Tiyatro Çimlikleri	
26 Nisan 2016 Salı - Saat: 13:00 SÖYLEŞİ Mimar Erol DOĞAN Bir Mimar, Bir Bilim İnsanı ve Mars - Halet ÇAMBEL Yer: ÇU ÜSAM Konferans Salonu	

Mimarlar Odası Adana Şubesi' nin gelenekselleşen Güney Mimarlık dergisi yayın komisyonun çalışmaları ile yeni sayısına, farklı formatı ve içeriği ile hazırlanmıştır. İlerleyen dönemlerde dergi ile ilgili çalışmalar ve yenilikler komisyon tarafından planlanmaktadır. Mimarlık mesleğinde ve öğrencilik eğitimi sürecinde çok önemli bir yeri olan atölye çalışmaları Mimarlar Odası Tasarım Atölyesi (MOTA) tarafından organize edilmektedir. Bu atölye çalışmalarına başta Çukurova Üniversitesi olmak üzere çevre illerden mimarlık öğrencileri de katılım göstermektedirler. Kısa bir süre içerisinde çalışmalarını başlatan MOTA " Çer-Çöp " adı altında bir atölye çalışması düzenlemiş ve çevrede atık ve dağınık halde bulunan çöplerin farkedilmelerini sağlamayı hedeflemiştir.

Görüldüğü üzere Mimarlar Odası Adana Şubesi XIV. Yönetim Kurulu olarak tüm faaliyetlerimiz komisyenların çalışmaları ve üyelerimizin katılımları ile yürütmekteyiz. Tüm bu çalışmaların yanı sıra meslek etiği ve haksız rekabet konuları üzerinde titizlikle çalışarak bu sorunlara çözümler üretebilmenin yolunun meslektaş birlikteliğini sağlayabilmekten geçtiğini düşünmekteyiz. Mimari proje çizim standartlarının yükselmesi ve bu çalışmaların takip edilebilmesi açısından mesleki denetim konusuna özen göstermekteyiz. Bu anlamda belediyeler ile görüş alış-verişini yapmakta ve henüz mesleki denetim zorunluluğu aramayan belediyeler ile mesleki denetim protokolu sağlanabilmesi için çalışmalarımızı bir yandan sürdürmekteyiz. Birlikteliğimiz, haklarımız ve daha güçlü bir mimarlık mesleği adına tek dayanağımız olan Mimarlar Odası eski bir geleneğe ve doğal birlikteliğe sahip bir kurumdur. Tüm bu gerçekler ışığında tüm üyelerimizi, bizler ile birlikte Mimarlar Odası Adana şubesi' ni yönetmeye ve yaşatmaya davet ediyor ve bekliyoruz.

**TMMOB
MİMARLAR ODASI
ADANA ŞUBESİ
TARSUS GEZİSİ**

PROGRAM: 13.MART.2016 / PAZAR GÜNÜ

SAAT:08:30 ADANA İSTASYON MEYDANI TOPLANMA
**SAAT:09:30 TARSUS ŞEHALE OTAGINDA MİMARLAR ODASI
MERSİN ŞUBESİ İLE BULUŞMA VE KAHVALTI**
**SAAT:11:30 AZİZ PAUL KUYUSU VE KONAKLAR BÖLGESİ TURU
AZİZ PAUL KİLİSESİ, KIRKKAŞIK BEDESTENİ,
ULU CAMİ VE MAKAM CAMİ TURU**
SAAT:17:00 ADANA YA DÖNÜŞ.

**Y. MİMAR EROL DOĞAN BEY İN KATILIMI İLE MİMARLAR ODASI ADANA VE
MERSİN ŞUBELERİ ORTAK ETKİNLİĞİDİR.**

Yayın Yönetmeninden

Hiç tanımadığınız ama çok yakınmış gibi bazı şeyler hissettiğiniz insanlar vardır hani, Zaha Hadid böyle birisi.. Kişiliğinin parıltısı, karakterinin başatlığı çekim halkaları olarak bir çoğumuzu sarmalalıyor.

Doğrusunu isterseniz bir mimar olarak Hadid hayranı değilim, Sadece pırıltı görünce kayıtsız kalmayacak kadar sanata aşırı dik bir meylim var. Sanatçıları uç noktalarda bile olsa, psikolojileri ve yaşadıkları çevre, geleneksel kültür alımları ile birlikte değerlendirmeyi severim. Sen tut Bağdat gibi kadim bir kentte doğ, modern ve emperyalizimin emzirdiği bir aileyle tarihin acımasız viraj aldığı bir dönemde, dünyanın en gelenekçi ülkesinde İngiliz olabilir. Yetmedi, yıllarca sürreal bir laboratuvar mimarı olarak bir kıyıya atıl, ama dirençle gerçeküstü sayılacak bir akım kategorisinde ve üstelik "dame" olarak kutsan!. Bu kendiliğinden ilginç kişiyi önemsememek söz konusu değildi.

Çalışma arkadaşlarına başvurdum ilkin, "konuşmama" kararı almışlar. Bu durumda yapılacak tek şey, yazıyı analitik çıkarımlar yapacak Nebahet Dokuzoğluna teslim etmektir..

**Mücevher gibi Binaların,
Binaları gibi Mücevherlerin Mimarstarı:**

Dame ZAHA HADİD

Nebahet DOKUZOĞLU

Sevgili Güniz Baykam dergide, aramızdan zamansız ayrılan ünlü mimar Zaha Hadid'le ilgili bir anma yazısı isteyince açıkcası önce epey tedirgin oldum. Günümüz mimarisine yeni bir soluk getiren eserleriyle olduğu kadar, kimliği ve kişisel tarihi ile de sadece mimarlık camiasının değil, herkesin dikkatini çekmiş bir mimarın arkasından yazılacak ne varsa çoktan yazılmış olmalıydı zira. Ödülleri, hayat hikayesi, ortakları, iş deneyimi, ailesi, eserleri, yaşadığı ülkeler, mimari olmayan tasarımları, düşünceleri, verdiği dersler, öğrencileri, herşey ama herşey yazılmış çizilmiş, yaşarken ya da ölümünden sonraki övgüler derlenmiş, yergiler dillendirilmişti elbette. Bu nedenle bilineni tekrar etmekten başka bir yol bulmalıydım, bütün derdi sınırları zorlamak olan Hadid'i anmak için. Epey düşündükten sonra bir yapıbozucu, yerçekimine karşı duran ve kendi yörüngesinde dönüp duran bir yıldızla, uzlaşmaya yanaşmayan ve taviz sözcüğünden hoşlanmayan, bu doğulu-batılı yaratıcı zihinle, dünyamızdan ayrılmadan önce yapılmış röportajlardan bir kolaj yapmaya karar verdim. Bırakalım kendi sözleri anlatsın Zaha Hadid'i:

"Sanırım 6 yaşındaydım, halam kendisine Musul'un kuzeyinde bir ev yaptırmak istedi. Mimar, babamın yakın arkadaşıydı. Bizim eve çizimlerle ve modellerle geldi. O çizimler beni öyle etkilemişti ki hayran hayran saatlerce seyrettiğimi hatırlıyorum¹. Irak'ta yaşadığım o dönemde; boyun eğmemiş bir inanç sistemi ve pozitif bir bakış açısı vardı.1960'lara baktığınız zaman mimari çok farklı yerlerdeydi. Arabistan'da, Güney Amerika'da ve Asya'da bu dönemin yenilikleri, buluşları, uygulamaları benim tarzımı ve eserlerimi çok çok etkilemiştir.

1970'te mimarlık okurken Londra'da ressam Kasimir Malevich'ten ve onun eserlerinden çok etkilendim. Kendisi geometrik soyut sanatın öncüsü ve avangard suprematist hareketin yaratıcısı... Kentselleşmeyle ilgili araştırma ve çalışmaları çok etkileyiciydi. O zamanlar kalıplaşmış mimari çalışmalardan dolayı kendimi kısıtlı hissettiğimi hatırlıyorum. Yeni oluşumlar, farklı tasarımlar üzerinde sürekli araştırmaya başladım. Bence mimarinin ihtiyacı olan da buydu. Resme yöneldim. Geometrik şekillerle değişik çalışmalarım oldu. Malevich çalışmaları da çok farklı araştırmalar yapmamı, sıradışı projeler yaratmamı sağladı. Malevich'in tabloları, yaptığı geometrik şekiller benim çalışmalarımda güç ve enerjiye dönüştü. Bu şekiller eğrilerek, bükülerek, mekânsal mükemmel bir acılığa büründü. Bu hafiflik, havada durabilen, yerçekimine karşı gelen eserlerime öncülük etti. Bunun en iyi örneği mimarlığını yaptığım 2012 Olimpiyat Merkezi ve Bakü'deki Kültür Merkezi'dir.

Doğa bana her zaman en büyük ilham kaynağı olmuştur. Doğadaki düzene baktığınız zaman, çok şey size öncülük edebiliyor. Estetik, incelik ve ayrıntı burada saklı. İnsanlar hep bana soruyor "Neden eserlerinde düz çizgiler ve 90 derece açılar yok" diye. Doğayı düşünürseniz, sıradanlık ve 90 derecelik hatlar göremezsiniz. Ama insanlar doğaya yakın olduklarında hep huzur duyar. Bizim de mimaride bunu yaratmamız gerektiğini düşünürüm².

Mimarlık kendini iyi hissetmek ve bir yere sığınmak kavramlarıyla ilintilidir. Bir mekanda, küçük bile olsa kendinizi iyi hissetmek istersiniz. Gerisi önemsizdir. Mekanın kalitesini artıran şey lükstür ve bu modern varoluşun temelinde önemli bir yerde durur. Mimarlık yaşamımızı değiştirir.

Varolan bir şeyi çağdaş biçimde yorumlayarak yeni bir mimari ve kent planlaması yaratmaya, keşfetmeye çalışıyorum. İşe mücevher gibi parlayan binalar yaparak başladım, şimdiyse onları modern şehirlerdeki kent insanıyla örtüştürmeye, yeni bir manzara anlayışıyla birleştirmeye çalışıyorum. Ben hoş binalar tasarlamıyorum, hatta onlardan hoşlanmıyorum bile. Ben mimarinin yaşayan ve nazik olmayan taraflarının olması gerektiğini savunuyorum.

Yaratıcı mimarinin insanların hayatlarında değişiklik yapacağına inanıyorum. Gösterişli müze ya da galerilere harcadığımız enerjiyi basit mimari özellikleri taşıyan kamu binalarına yansıtabiliriz. Bir mimar için herşey birbirine bağlıdır. Bir çantanın, mobilyanın ya da çatal bıçak takımının kendine özgü tarafları var ve bunları yapmak keyif veriyor. Bazı tasarımları, düşük maliyetle imal edip üretime sokmak istiyorum. Bu tasarımları sadece zengin ve eğitimli elit kesim için değil, herkesin dokunabileceği ürünler haline getirmek istiyorum. İnsanların yaşamına biraz renk katmak güzel bir şey.¹

Geçen yüzyılın binalarının yerini entegre ve modern yaşam ihtiyaçlarına adapte olan binalar aldı. 21. yüzyılın önüne projelerimizle şimdiden geçmeliyiz. Çok çalışmak şart! Kare bloklardan oluşan evlerden ve tekdüzelikten kurtulmamız en önemli hedefimiz olmalı.² ”

Bir yandan lüksü yüceltip bir yandan doğadaki huzura özenen; doğulu devlet başkanları için tasarladığı anıt yapılarla zirveye tırmanırken, basit kamu binaları tasarlamayı önemseyen; sıradan insanların günlük hayatına yaratıcılığını sızdırmayı isterken, binalarından esinlendiği mücevherleri sergileyen bir tasarımcıydı Zaha Hadid. Feministti. Miami'yi severdi.

"Mimarlık kolay iş değil. Kadın erkek fark etmez, kime sorsan aynı şeyi söyler. Kendine ve yaptığın işe inanman şart." demişti, "Eğer temponuz sizi öldürmezse, iyi değilsiniz demektir."¹

Zaha Hadid (Dame Zaha Muhammed Hadid)

31 Ekim 1950'de Bağdat'ta, sanayici ve siyasetçi bir baba ile sanatçı bir annenin çocuğu olarak doğdu. İngiltere ve İsviçre'de yatılı okullarda eğitim gördü. Beyrut Amerikan Üniversitesi Matematik Bölümünü bitirdikten sonra 1972'de Londra'ya giderek Architectural Association School'da mimarlık okudu. Burada öğrencisi olduğu Rem Koolhaas ve Elia Zenghelis ile mezuniyetinden sonra, daha sonra ortağı da olacağı OMA'da (Office for Metropolitan Architecture) birlikte çalıştı.

1980 yılında Londra'da kendi ofisinde çalışmaya başladı. 1988 yılında Philip Johnson ve Mark Wigley kuratörlüğünde New York MOMA'da gerçekleştirilen "Mimarlıkta Dekonstrüktivizm" sergisi uluslararası ününe kavuşmasında önemli bir kilometre taşı oldu.

Zaha Hadid, aralarında Harward Üniversitesi'nin de bulunduğu pek çok saygın üniversitede dersler verdi.

1994 yılında uygulanan Vitra İtfaiye Binası hayata geçen ilk mimari eseri oldu.

Kartal Kıyı Kesimi Kentsel Dönüşüm Projesi gibi konsept projeleri ile, BMW Merkez Binası, (2005, Leipzig, Almanya), Guangzhou Opera Binası (2010, Çin Halk Cumhuriyeti)F4, Haydar Aliyev Kültür Merkezi (2012, Bakü, Azerbaycan) gibi çok bilinen mimari projelerinin yanı sıra Hadid, iç mimari ve mobilya tasarımından, moda ve mücevher tasarımına uzanan geniş bir yelpazede dikkat çekici eserler üretti.

Kariyerini, çok ses getiren eserleri ile olduğu kadar çok az mimara nasip olan ödüllerle de zenginleştirdi. 1979 yılında ilkini Philip Johnson'ın 'Cam Ev' ile aldığı Pritzker Ödülü'nü 2004 yılında alan 25. mimar olarak adını Frank Gehry, Robert Venturi, Tadao Ando gibi mimarlar arasına yazdırmayı başardı. Ayrıca, RIBA 2016 Altın Madalyası, 2010 ve 2011 yıllarında üstüste aldığı Stirling Ödülü gibi ödüllerin yanısıra pek çok yarışma birinciliği, sergiler ve Pet Shop Boys için yaptığı sahne tasarımı gibi sıra dışı işleri de kısa yaşamına sığdırdı.

İngiliz vatandaşı olan Zaha Hadid, mimarlık alanındaki hizmetleri nedeniyle, 2002 yılında CBE, 2012 yılında da DBE derecesinde Kraliyet Nişanı olarak 'Dame' ünvanı ile onurlandırıldı.

Hem mesleki açıdan hem de bağımsız ve güçlü kişiliği, tavizsiz sözleri ve sert mizacı açısından çokça eleştirilen; hayranları kadar, kınayanları da bulunan Zaha Hadid, 31 Mart 2016 da bronşit nedeniyle yattığı hastanede geçirdiği kalp krizi sonucu, henüz 65 yaşındayken hayata veda etti.

Kaynaklar:

- 1- http://www.yapi.com.tr/haberler/zaha-hadid-ingilterede-gorucuye-cikiyor_48983.html
- 2- <http://www.haberturk.com/yasam/haber/1056591-istanbula-cami-yapmak-isterim>
- 3- https://en.wikipedia.org/wiki/Zaha_Hadid
- 4- <https://www.flickr.com>

Eş Zamanlı Mezun Ve Hep Öğrenci

Beliz Büşra ŞAHİN

Mimarlıkta öğrencilik süreci adına bir yazı yazılacağına dair duyuruyu görmemle aklımdakileri toplama isteği hemen baş gösterdi. Bahsettiğim duyuru halen öğrenci olan arkadaşlarımız için paylaşılmış ve onlara duyurulmuştu aslında ama ben diploma alınca öğrenciliğin bittiğini kabuletmeyenlerdenim.

Ekonomik ve sosyal ihtiyaçlar doğrultusunda bir şekilde profesyonel ortamda meslek icra etmeye başlayıp hayatı kazanmak vakti geldiğinde, diplomanız varken ya da yokken tecrübe edinip profesyonel kısma adım atmış olsak da bana kalırsa hala öğrenciyiz hep öğrenci olacağız.

Fakat gel gör ki öğrenciyken bir an önce mezun olmayı beklersiniz. Birçok gece çizim yaparken isyan ederek, işe gittiğiniz ve proje yetiştirme stresinin olmadığı günün hayalini kurarsınız. Kendi adıma örnek verecek olursam okul bittikten sonra uzun bir süre bilgisayar açmama kararı almıştım fakat çok ama çok kısa sürdü kendimi yine PC başında tasarım adına bir şeyler yapma çabası içinde bulduğumda oturup adamakıllı düşünmenin vakti gelmişti. Zaten yaşadığınız o muhteşem ideoloji karmaşasıyla yolunuzu çizmeye başlıyorsunuz.

Ortalama seviyede -argo tabirle- “inekleyerek” geçirilmiş bir öğrencilik süreci ve –bunu şans olarak görüyorum- beklediğimden çok daha güzel bir diploma projesi sürecinden sonra okul bitip CV-portfolyo, iş görüşmesi, sigorta, kariyer, yeni bir iş vb gibi tabirlerle uyanmaya başladığım dönem başladığında proje gecelerindeki lanet olsunların yerini başka bir şey almıştı. CV me ekleyebileceğim çok az sayıda program bilgisi ve katıldığım çok az etkinlikle ortalamanın çok altında bir sunumla iş hayatına girmiş bulunmaktaydım. Sosyal mecralarda gördüğüm süperonik görsellerle hazırlanmış ultra avangart portfolyolarla bir müddet psikolojimi bozdum. Kısa depresif ataklar olması benim için büyük bir avantaj. Çünkü bu sayede hemen kendimi toparlayıp bilgisayar başına bir şeyler yapmak için geçmek adına fazla zaman kaybetmedim. Kendime basit derecede dijital bir portfolyo hazırladım, hala yayında ve inanın çok komik. Basit, Anadolu kokan, bakir kalmış bir Akdeniz koyu adeta. Ardından etkinlikler kısmına geldiğimde, yaklaşık iki hafta sonra gidecek olduğum ve uzun zamandır gitmeyi beklediğim etkinliği ilk sıraya heyecanla ekledim. Ya etkinliğe gidemezsem, o vakte kadar işe girersem ve bana izin vermezlerse düşünceleriyle adeta kahroluyor ama o acemi heyecanımı asla kaybetmemekte direniyordum. Bu süreci anlatmak inanın sayfalar sürer. Şunu söylemem gerekiyor ki hala neredeyse her gün bilgisayar başına geçip, ya da elime kâğıt kalem alıp, bir şeyler üretmek, gidilecek etkinlik bulup plan program yapmak, öğrenilecek programlar için takvim ayarlamakla günlerimi geçiriyorum.

O zor proje gecelerinde uykusuz, harap ve bitap bir şekilde hazırladığımız projeler bizi tatlı bir mazoşizme sürüklüyor belki de. Hep üretmek, tasarlamak, onun için gerekirse uykusuz kalmak ama sonucu görmek adına yorulmak. Ve meslek hayatına geçtiğimizde bulamadığımız o okul ortamıyla heyecanımızı kaybetmemek adına verdiğimiz uğraş. Bu bir tercih meselesi, mimarlığı hayatımızda nerede ne kadar tutmak istememizle alakalı. Aslında mimarlık diye nitelendirmek belki de iddialı bir tabir. Tasarım düşüncesini bırakmamak da diyebiliriz. Meslek hayatımızda ultra lüks rezidanslar tasarlamak zorunda olduğumuza inanmıyorum. Üç beş kişi bir araya gelip, atölye sıralarında akıllarımıza serpilmiş egolarımızdan uzaklaşarak ortaya çıkardığımız fikirleri konuşabilmek tartışabilmek birbirimize yeni dünyalar açıp onlar da kaybolmak da tasarıma dahil.

Belki de öğrenciliğimizde yapacak vakti hiç de bulamadık. Bir yarışmaya katılamadık, bir tasarım organizasyonuna katılamadık, çok sevdiğimiz bir görselin eskizini yapmayı deneyemedik. O halde neden mezun olunca öğrencilik bitmiş gibi davranalım ki? Öğrencilik diploma almayla bitmiyor, çok istediğin programı da öğrenebilirsin, evet o yurtdışındaki uluslararası etkinliğe de başvurabilirsin (sen başvur, kabul al, izin meselesini halledersin elbet). Çok görmek istediğin bir şehre eskiz defterinle gidip eskiz yapmaya devam edebilirsin. Kısacası heyecanını kaybetmemek onu ne kadar istediğine bağlı. İstersen yaparsın, hem öğrenci hem mezun olup iş hayatının sevmeyeceğin taraflarının sana olan etkisini biraz olsun sönümleyebilirsin.

Ve son olarak o sosyal platformlarda gıpta ederek baktığın kişiler senden çok farklı değil. Zihninin sınırlarını dışarıdaki o güzelim şeylerden mahrum etmeyip harekete geçtiğin sürece, yaptığın işten fazlasıyla keyif alabilirsin. Mezun olduğunda umutsuzluğa kapılacak olup öğrenciliğine dönmek istersen, aç bu yazıyı tekrar oku. Öğrenciliğe devam etmemen için hiçbir sebep yok. Ha belki de tüm bunları yapmak sana bir süre sonra çok saçma gelecek. Olsun, denemekten zarar gelmez. Hata yaparak, deneyerek, tecrübe edinerek yaptığının ne kadar doğru olup olmadığını göreceksin. Unutma sen hep öğrenci kalabilirsin ve öğrencinin hep hata yapma şansı vardır.

ETKİNLİKLERİMİZDEN BAZILARI

Naime KÖKER

Söyleşi: Ersen ERDOĞDU

1950 Kahraman Maraş, Elbistan doğumlu. Babası İnş. Yük. Müh. Ayhan Köker'in açtığı yolda yürüyerek 1967-1963 arası Karadeniz Teknik Üniversitesine girdi. O zamanlar uygulandığı şekilde ilk üç yıl ortak dersler aldıktan sonra bölüm seçimi aşamasında öğretmenlerinin işareti üzerine Mimarlık bölümünü seçerek 5 yıllık eğitimini tamamladı ve 1975'te Adanaya yerleşti.

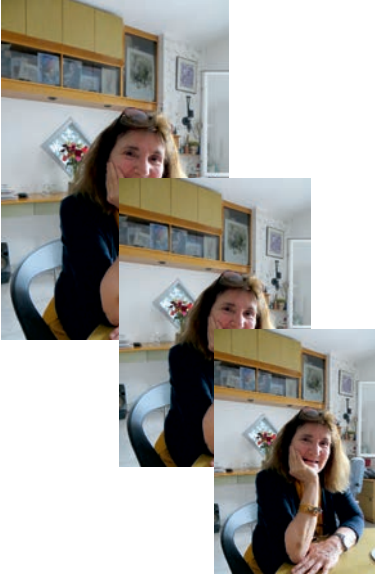
1978den başlayarak 1985 yılına kadar, Türkiye siyasi ortamının en karışık günlerinde sosyal demokrat bir anlayışla Mimarlar Odası Adana Temsilciliğinde Sekreter Üye ve Saymanlık görevlerinde bulunmuştur.

Salih Zeki Pekin'in İş Bankası ihalelerine katılma önerisi ile, Cahit Ürün'ün İş Bankası Vakıf İnşaat Müdürlüğü sırasında Küçüksaatteki İş Bankası Binası yapımını üstlendi. Serbest projecilikten ziyade, kamu veya kendi adına yapı yapmıştır.

"Elbistan, kör bir noktadır. Bu yüzden hala çağın müsaade ettiği oranda otantik kalabildi; çünkü yatay bir kültür vardı orada. Bugün bile gittiğimde ailemi tanıyan birileri var..Az katlı, mahalle ruhu olan, birbirini tanıyan insanların yaşadığı bir yerde doğmuş olmaktan çok memnunum. Göç almayan yerleşimler, tanıdık, kararlı ve güvenli oluyor. 3 yaşımıdayken gayet bilinçli olarak "mimar olacağım" demiştim. Niye? Bilmiyordum .İnşaat mühendisi değil, mimar! Hiçbir zaman bu seçimimden dolayı mutsuz olmadım."Diye başladı söyleşimiz..

Şantiyesinde olanca disiplin ve kılı kırk yaran titizliğini bildiğimiz Naime Köker, yapıya dair tüm mühendislik projelerini aynı titizlikle inceler, yorum yapar, hatta demirleri değiştirecek statik BA'ye aşınadır. Bütün bu ezbere bildiği projeleri yapıda gerçekleştirir. Böyle konuşunca asık yüzlü, net/kısa cümleler kuran, emirler yağdıran, katı birinden söz ettiğimiz anlaşılmasın, sakın!. Kendisini tanıyan herkeste bıraktığı izlenim şu: Zarif, sistemli, dakik, anlayışlı ve güleryüzlü.

"Adanaya yeşleşmiş olmaktan da hiç pişman olmadım. Ama şehrin bugünkü tuhaf durumuna dönüştürülmesi uğruna, bizzat belediye başkanı tarafından örneğin Hilal Han'ın yakıtılmasına şahit olduğum kimi olayları büyük bir üzüntü ile hatırlıyorum. Dikey şehre inanılmaz bir istekle yönelim beni hala şaşırtmakta. O zamanlar kentin parsel ölçeğindeki planlaması kitle planlaması idi. Sağdan 3, soldan 5metre çek, arkada 7 metre kalsın, işte sana binanın oturumu.. Bu mimarlık değil. Şimdi düşündüğümde, yönetmelikler eşliğinde,üstelik yasal sayılan fakat pek de inanmadan yaptığımız şey bu idi diyorum.Şehir, özünü kaybetti. Halbuki kenti oluşturanların biraz sosyoloji, psikoloji bilmeleri gerekir. Ben bu iki konuda hep kendimi geliştirmeye çalıştım, çünkü mimarın bunları bilmesi gerekir. Neden? Mimarlık faşist bir meslektir, içinde yaşayan insanı biçimlendirir. Bu biçimlendirmeyi yaparken nasıl bir insan oluşturacağımızı çok iyi bilmek, çok düşünmek gerekir. Müthiş göç almaya maruz bırakılarak melezeleştirilmiş bu şehir, saydığım diğer düşünmeme hali ile birleşince önceki hayatından çok uzaklaştı, başka biri oldu. Yerelliğe hiç önem vermedik, geleneksel yapı sistemlerinden, o bin yıllık birikimden çarçabuk vazgeçtik. Olur mu? Oldu. Kendi adıma hala küvetin kenarından su akıyorsa örneğin, silikon gibi kutulu malzemeler yerine, tutkal ile beyaz çimentoyu karıştırarak elde ettiğim karışımı kullanmayı yeğ tutuyorum; çünkü daha uzun süre iş görüyor.. Oysa fabrikasyon malzeme "iş gördüğü" iddaasını taşıdığı halde sonucunu bilmiyoruz, bir de yapının bu inorganik maddelere nasıl cevap verdiğini de kestiremiyoruz. Geleneği sürdürmek gerek, kendi en iyi bildiğini geliştirmek mi iyi, en baştan başlayıp yanlışlarını umursamadan ve sanki doğruymuş gibi bunu giderek abartmak mı? Bu anlamda geleneğini en iyi korumuş şehir Antakya'dır. Orada olmayı çok seviyorum. Ama şehir ölçeğinde Gaziantep çok başarılı, hem dönüşüp modernleşiyor, hayli göç aldığı halde üstelik, geleneğine de sahip çıkıyor; Yemek kültürü vs, çok özel bir kent. Bu biraz da yöneticilerin özendirmesi, başlangıcı yapan hedeflerine böyle bir ilke koyduğunda, sonrakiler ve halk onu takip ediyor.

Şimdi.. Anneannemin bir lafı vardı, "...'a halim yok" diye. Bak onu anımsadım; mimarlığa halim yok! Artık!. İlk Avrupa ya gittiğimde bir şeyi hayretle fark ettim, Hiçbir kapı yol kotunun altında kalmamış!. Bu ne demek, ortaçağdan-rönesanstan bu yana yol kotu değişmemiş. Oysa bizim dükkü Ziyapaşa Bulvarında bile apartmanların girişleri 40/50 cm aşağıda..

Selahattin Çolak zamanında Atatürk caddesindeki Kuyumcular Çarşısının yapılmasına karar verildi. Öyle ettiler, böyle ettiler o arsayı bir şekilde ortaya çıkardılar. Eee, proje hazırlanacak.. Bu proje hazırlansın diye büroyu ve çevredeki herkesi alama geçirdim. Onbaşılardan kebab söylüyorum, dolap ağzına kadar biralara dolu, komşulardan buz taşıyorum filan. Özdemir Akverdi, yabancı bir şehir plancısı vardı, adını çıkaramadım, Ulvi Özdemir gibi birkaç kişiyi rica minnet topluyorum, gelip bir çizim yapsınlar, ortaya bir şey çıksın da inşaatı yapalım. Günlerce bu çileyi çektim, ortaya bir şey çıkmadı..

Mimarlık mesleği kişiliğimizi biçimlendiriyor mu? Zor bir soru..Bunu bir yandan düşüneneğim..Beğendiğim mimarlar? Valla , o kadar yakından izlemiyorum yeni çocukları.. Seni biliyorum, o inançlı karşı çıkışlarını filan. Ha, bak, bir de Vakkoun olduğu bina var ya, işte onu çok efendice yapılmış buluyorum. Yusuf'un mu? (Yusuf Serin) Gerçekten akıllıca, bağırmayan, yumuşak sesle söylenmiş derli toplu.. Çok hoş. Öyle değil mi? (Kesinlikle)

Ben de farkındayım biraz fazla içime döndüm. Haklısınız, şöyle biraz zaman geçsin, bildiklerimi şöyle bir iki günlük seminerlerde gençlere anlatayım. Geleniğin sürmesi gerek..

Naime Köker .. Bu şehre, bu mesleğe, Mimarlar Odasına imzasını atmış bir mimar örnek kişiliğiyle.. Daha ne olsun?

KOMİSYONLARIMIZ

YÖNETMELİKLER KOMİSYONU

ERDEM DOKUZER

Söyleşi: Gaye BELER

1984, Niğde doğumluyum. Çocukluktan bu yana bir şeyler tasarlamaya, çizmeye her zaman ilğim vardı. Resim yapmak bunlardan biriydi. Süreç içerisinde de resim yarışmalarına öğretmenimin desteğiyle katılmaya başladım. Belki ilk mesleki deneyimlerimden biri, "Geleceğin Kentini Çiz" isimli resim yarışmasıydı. Bir kırılma anıydı bu... Çünkü o zamana kadar "Diş Hekimi" olma misyonu çevrem tarafından banaverilmişti.

Sonuçlar açıklandıktan sonra tercihlerimin hepsini mimarlık olarak seçtim. Ç.Ü. Mimarlık Bölümü'nü kazandım. Mimarlığa merakım öğrencilik boyunca beni başarılı bir noktada tuttu. Öğrenci yarışmalarına, etkinliklere katıldım, çeşitli ödüller kazandım. 2009 Yılında bölümümden mezun oldum. İstanbul'a yerleştim, İTÜ'de Yüksek Lisans eğitimine ve aynı zamanda bir mimarlık ofisinde çalışmaya başladım. Kazandığım deneyimlerle 2011 yılında Arkinom Mimarlık adı altında kurduğum ofisimde kendi projelerimi üretmeye devam ediyorum.

Mimari proje yarışmalarına bakışınız nedir? Yarışmalara katılmak ile ilgili en büyük motivasyonunuz nereden geliyor?

Mimari proje yarışmaları her ne kadar tartışılsa da demokratik bir platform, mimarlık kültürünün parçası. Söylemleri, tavrı olan özgün projelerin ortaya çıkmasını sağlayan bir aktivatör bence. Mimarlığın ar-ge sahası diyebiliriz kısaca. Çoğu mimar belki aynı cevabı veriyordur; kısır bir sahadayız. Tasarım sürecinde ve devam eden üretim süreçlerinde bağımsız değiliz. Müdahaleler, kısıtlamalar çoğu zaman bizi bir kabuğun içine hapsediyor. Motivasyonumu ise bu kabuğu kırma isteğim oluşturuyor.

Üretim sürecinden bahsedebilir misiniz? İlk tasarım fikrini nasıl geliştiriyorsunuz? Nasıl bir yol ya da yöntem izliyorsunuz?

Hayal kurmak ile başlıyor. Ben tasarım sürecini bir yapboza benzetiyorum. Her zaman bir çerçevem ve dağınık şekilde parçalarım olur. Çapraz okuma, araştırma, örnek incelemeleri sonunda bu dağınık parçaların sayısı artar. Son olarak problem çözme aşamasına geçerim. Parçaların birbiriyle uyumlu düzenini yakalamaya çalışırım. İçime sinmediği takdirde baştan başlama cesaretimi kaybetmem. Bu yüzden tasarım süreci hem çok yorulduğum hem de çok keyif aldığım bir süreçtir. Motivasyonumu sağlamam ve devam edebilmem için, tasarımın içime sinmesi gerekiyor. Tasarlarken hem biçimsel hem de işlevsel kaygılarım, beni bazen büyük gerilimlere, çıkmazlara sokabiliyor. Fakat bu çelişkileri yaşadığımda genelde içime sinen projeleri çıkarabiliyorum.

Tasarım süresince, müşteri ya da yüklenicilerle nasıl bir ilişki içerisinde oluyorsunuz.

Özel sektörde ve Kamu'da farklı yaklaşımlar oluyor. Özel sektörde, yapılan toplantılarda müşterinin isteklerini anlamaya çalışıyoruz. Görüşmelerimizi sınırlı tutmuyor, projenin tasarım ve geliştirme sürecinde mutlaka bir araya gelip proje üzerinde tartışıyoruz. Katılımcı bir tavır sergiliyoruz. Onları dinliyor, fikirlerini önemsiyoruz. Bazen uygulamayacağımız istekler geliyor tabi. Ama genelde isteklerini geliştirebileceğimiz bir noktada uzlaşıyoruz. Bu aşamada proje sunumu ve konuya hakim olmak çok önemli. Özel sektörde, bireysel müşterilerimizin haricinde, müteahhitler yenilik konusunda biraz daha tutucu oluyorlar. Kamu idarelerinde ise istekler daha net. Yönetmelikler ve şartnameler tasarım sürecinde zaten esnek davranmamızı engelliyor.

Aynı zamanda yönetim hiyerarşisinden dolayı, yapılan toplantılarda üst kurumdan onay olmak veya onları ikna etmek mimarın katılımcı tavrını biraz zayıflatıyor. Proje sunumunun iyi olması burada da bazı kalıpları kırmak adına etkin.

Hem hazırlık sürecinizi, hem de hikâyelerini dinlemek istediğim bazı projeleriniz var. Bu projelerle ilgili uygulanmasına karar verilmiş olanlar varsa; ilk tasarım fikri ile uygulama projesi arasında ne gibi kaymalar, farklılıklar veya gelişmeler oldu ?

Tasarım aşamasında yapmak istediklerimizi; işlevsel, estetik ve ekonomik kaygıları ön planda tutarak yapmaya çalışıyoruz. Burada tekniğe, malzeme bilgisine hakim olmak elzem bir durum. Resim çizmeden, imge avcılığı yapmadan, müşterinin gerçekleştirebileceği bir öneri hazırlıyoruz. Zaten tasarım sürecinde sık sık toplantı yaparak bu durumu en aza indiriyoruz. Tasarlanan ve uygulanan arasında böylelikle çok fazla bir fark olmuyor. Genellikle malzeme üzerinde değişiklikler oluyor.Proje detaylarını olabildiğince çok veriyoruz.

MEB Eğitim Kampüsleri Ön Seçimli Mimari Proje Yarışması için hazırladığınız projeniz ile başlayalım...

Mimar Alper Aksoy'la beraber müellifi olduğum bir yarışmaydı. MEB farklı bölgelerde yarışma grupları oluşturdu. Biz Malatya İkizce Bölgesi grubundaydık. Daha öncesinde eğitim yapılarında ve geniş ölçekte kampus projesi tasarımlarında yer aldım. Bilgi sahibi olduğum bir saha idi. Yarışmada istenilenleri iyi bir şekilde analiz ettik. Proje alanımız eğimli bir araziydi, hem öğrencilerin kullanımı hem de programın işlevsel dağılımını eğim ile beraber iyi bir şekilde organize ettik. Sunum çalışmamız benim İstanbul'da Alper Bey'in Kayseri'de olması sebebiyle çok sıkışık bir zamana denk geldi. Bu dar sürede ekip çalışmasıyla yoğun bir tempoda hazırlandık. Çalışırken keyif aldığım projelerden biriydi. 2.lik ödülüne layık görüldük, sonrasında da uygulama projelerini aldık.

Kızılırmak Köprüsü

Niğde Üniversitesi Spor Kompleksi...

Projenin özel olan tarafı, Niğde'de olmasıydı. Doğduğum yaşadığım bir yere, tanıdıklarımın da kullanabileceği bir kamu yapısı yapma fikri çok heyecanlıydı. Tabi mesleki anlamda kendimi daha da sorumlu hissettim. Proje, kapalı spor salonu, yarı olimpiik yüzme havuzu ve salon sporları bölümlerinin oluşturduğu yaklaşık 10.000 m2 kapalı alana sahip bir komplekti. Kompleks içinde yer alan işlev gruplarının hem kendi içinde izole olmasını, hem de bütün bir işlev gurubu olarak birbirini tamamlamasını hedefledik. Proje alanında halihazırda bulunan açık sahalar ve diğer spor alanlarını birleştiren rekreatif bir koridor ile kompleksin entegrasyonu sağlandı.

İlk önerimizde enerji-etkin bir spor yapısı yapma hedefindeydik. Yönlendirme, güneşlenme, havalandırma gibi pasif iklimlendirme kriterlerini sağladık. Aktif sistemler olarak güneş panelleri ve jeotermal su kullanımını önerdik. Mekanik ve elektrik projelerimiz buna göre hazırlandı. Bu sistem bütçe'yi zorlayınca vazgeçildi. Fakat, tüm sistemlerin altyapısı buna uygun hazırlandı, 2016 sonunda bitmesi hedefleniyor.

Ankara 40.000 Seyirci Kapasiteli Stadyum Önerisi...

Ankara Stadyum'u önerisi kabul edilmedi. Seçilen öneri ile bizim projemiz arasında üslup ve mimari tavır arasında bariz farklılıklar var... Merak edenler seçilen öneriyi araştırabilirler. Biliyorsunuz ki stadyumlar zamanımızın arenaları. Binlerce kişinin geldiği, deneyimlediği büyük ve karmaşık bir yapı tipolojisi. Ankara'nın jeopolitik konumu gereği, yapının çağdaş Türk Futbol'unu temsil edebilecek potansiyellere sahip olması gerekiyordu. Günümüzde yapılan yeni statlarda daha kapalı ve içe dönük bir anlayış moda oldu. Bu saha ambiyansını zenginleştiren olumlu bir tutum olsa da, maç esnasında ve aralarında seyircilerin yapı içinde sıkışmasına neden oluyor. Bizim önerimiz çift cidarlı bir cephe kurgusu yaratarak, stat dışındaki kamusal yaşantıyı, heyecanı stat çevresinde, bu iki cephe arasında yarattığımız teraslara ulaştırabilmektir. Ankara'nın karasal iklimi de göz önüne alındığında bu, tüm yıl boyunca gerek güneş korunumu gerek ısı korunumu açısından önemli artıları olan bir yaklaşım olacaktır.

Stat kabuğunun dış cidarında, Ankara'nın spor tarihini temsil eden grafiklerle oluşturulmuş, kısmi geçirgen perfore metal bir yüzey tercih ettik. Kabuğun seyirciyi içine alarak oluşturduğu spiral hareket; spor severlerle beraber Türk sporunun yükselişine öykülenir.

Sivas Köprüsü Ulusal Mimari Proje Yarışması

Y.Mimar Neşe Atasoy ile beraber müellifi olduğum bir yarışma projesiydi. Projemiz 2.lık ödülüne layık görüldü. Tasarıma başlarken daha ezici, biçimsel ifadesi kuvvetli bir köprü tasarlamayı hayal ediyorduk. Araştırmalarımızda bir çok örnekle karşılaştık, çoğu ilk önerdiğimiz kriterlere uygundu. Fakat, bu benzer çizgileri olan köprüler, bulunduğu yer ile ilişkileri tam kuramıyorlardı. Sonrasında coğrafyamızda yapılan köprüleri araştırdık, Mimar Sinan köprüleri vardı hali hazırda. Köprü hikayelerini, adetlerini, konu edilen şiirleri, şarkıları farkettilik.

Araştırmalarımız biraz daha yaşanan “köprü kültür”ü üzerine yoğunlaştı. Salt biçimsel bir imge yerine, bulunduğu coğrafyaya, bize ait geleneklerin çağdaş bir sentezini yapan, bu toprakların özüne uygun, içinde yer aldığı çevreye saygılı, bir köprü tasarlamaya yöneldik. Köprünün uzaktan algılanan üst yüzeyinin Kızılırmak’ın doğal dokusuyla bütünleşmesini, insan ölçeğine gelindiğinde algılanan alt yüzeyinin ise çağdaş malzeme ve strüktürlerle kullanıcılarda farklı algılar oluşturmalarını istedik.

Yüksek Lisans nasıl gidiyor. Web ortamından başlangıç tarihinizi yakalayabildim ancak, bitiş tarihi yok. Eğer tamamlandıysa nasıl geçtiğini biraz anlatır mısınız? Türkiye de iki farklı üniversite de eğitim alma şansı olmuş bir mimar olarak, hem lisans hem de yüksek lisans eğitimi nasıldı. Mimarlık fakültelerine dair söylemek istedikleriniz var mı?

Çok dertli olduğum bir konu... İTÜ Yüksek Lisans Mimari Tasarım Programı’nda başarılı bir şekilde derslerimi verdim. Mimarlığın geçmişten bugüne yaşadığı evrimi ve gelecek senaryolarını araştırdığım güzel bir konum vardı. Aynı zamanda çalışıyordum. Tez yazmaya başladığım zaman, çalıştığım ofisten ayrıldım. Amacım tezimi bitirmekti. Fakat bir yandan, hem yarışmaları hem de mesleki girişimleri sürdürdüm. Bir fırsat geldi önüme onu kaçırmadım, kendi ofisimi açıp proje yapmaya başladım. Bu sırada bir yönetmelikle yüksek lisans eğitimi dönem sınırlaması kaldırıldı. Bunu duymam çok iyi olmadı. Devam eden işlerimi bitirip nasıl olsa yaparım ile tezim hala tamamlanmadı. Bu dönem artık bitirmeyi planlıyorum.

Mimarlıkta yüksek lisans ve lisans eğitimi farklı üniversitelerde yapmam benim için bir avantajdı. Çukurova Üniversitesi’nde teknik eğitim temelli bir öğrenim gördüm. İTÜ’de ise daha çok kavramsal alt yapıya yönelen bir eğitim vardı. Tabi yüksek lisans eğitimi, seçtiğiniz bir konuda uzmanlaşmanızı sağlıyor. Daha derine inen araştırma ve öğrenme süreçleri var. Kavramsal boyutu bu yüzden lisans eğitime göre fazla. İTÜ’de benim gözlemlediğim lisans eğitiminde de bu kavramsal çalışmaların teşvik ediliyor oluşuydu. Fakat dönem projelerinde ayağı yere basan projeler çok fazla olmuyordu. Sunum ve temsillerde çok başarılılardı ve öğrenciler yarışmalara girmeye teşvik ediliyordu.

Akademisyen olarak çalışmayı düşünüyor musunuz?

Akademi ve pratiği hiçbir zaman birbirinden ayrı görmüyorum. Henüz öğrenciyken, “Mimarlık Üzerine 10 Kitap”ı okurken karşılaşmıştım Vitruvius’un bu sözüne. “Bir mimar hem kuramsal bilgi, hem de uygulama alanında deneyimli ve bilgili olursa, iyi silahlanmış askerler gibi hedeflerine ulaşır ve yetki sahibi olur” diyordu üstat. Kendimi bu doğrultuda geliştirmek için çalışıyorum. Şu an özel bir üniversitede misafir öğretim görevlisiyim. Yüksek lisansımı bitirdikten sonra, farklı bir konuda master veya doktora yapmayı planlıyorum.

Büyüyünce ne olmak istersiniz?

Hayal kurmaktan vazgeçmemiş, büyük bir çocuk olmak isterim.

Mimarlık ömür boyu mu?

Mimarlığın işverene bağlı olarak yapılabilecek bir meslek olması doğal olarak bu mesleğin ömür boyu yapıp yapılamayacağı hakkında bir kuşku uyandırıyor. Bu meslekten para kazanıyorum fakat, aynı zamanda mimarlık benim en sevdiğim hobim. Araştırmak, yeni şeyler öğrenmek ve tasarlamak...

Elim ayağım tuttuğu sürece bu mesleği yapmak isteyeceğim. Şu an 90'ına merdiven dayamış hocalarımızın, üstatlarımızın hala mimarlık yapıyor olması sanırım bu önergemi doğruluyor gibi.

Uygulaması gerçekleşmiş veya halen süren ilk tasarımınızdan biraz bahseder misiniz? Hayal ettiğiniz bir eserin gerçeğe dönüştüğünü ilk defa görmek size neler hissettirdi.

Gayri resmi uygulamasını yaptığım projem, Niğde'de yapılan fabrika ve yönetim binasıydı. 3.sınıf öğrencisiydim, henüz mimar değildim. Aile dostumuz Abidin Bey rica etmişti. Ben de o dönemde Niğde'de yapılan fabrika binalarını inceledim ve konvansiyonel yapım tekniklerinin dışında çelik bir bina tasarladım. Üniversite de çelik üzerine hali hazırda yaptığım araştırmalarım vardı ve çelik sistem projelere ilgi duyuyordum. Abidin Bey yeniliğe açık biriydi. Bu konuda önümü açtı ve proje uygulandı. Niğde Organize Sanayi'nde yapılan ilk çelik bina oldu. Sonrasında aynı sistemi kullanan diğer binaların yapımını görmek beni oldukça mutlu etmişti. Bu benim uygulanan ilk projemdi.

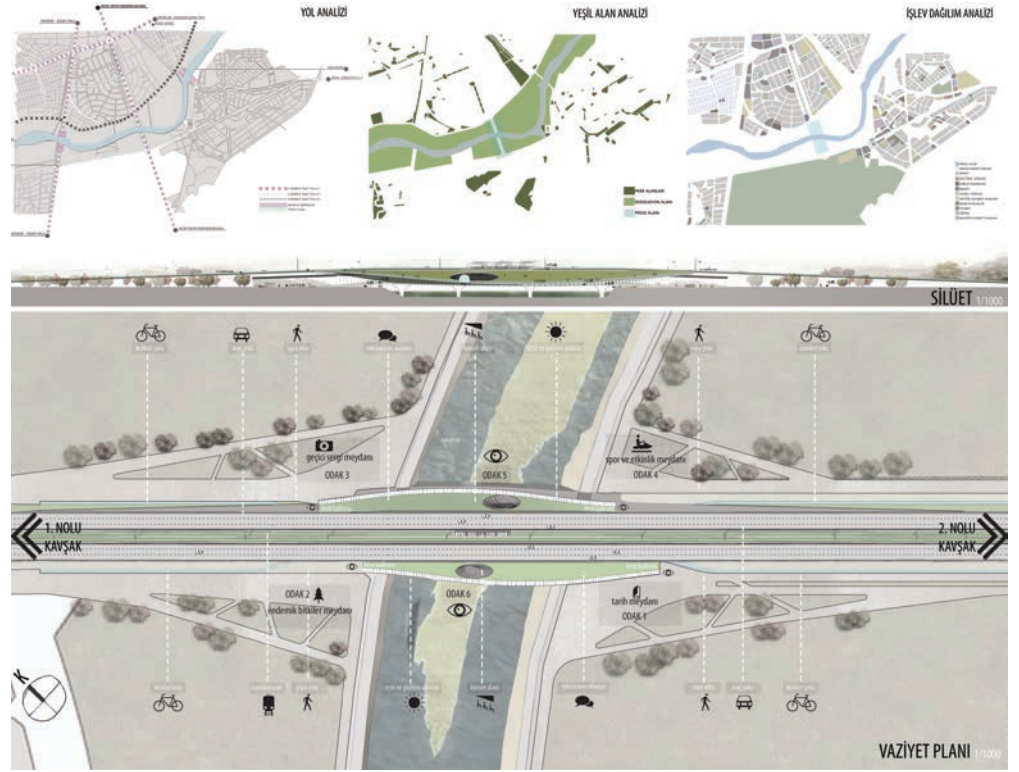
İstanbul'da mezun olduktan sonra çalıştığım ofiste, genellikle spor yapıları ve kültür yapıları tasarladım. Bunların uygulanıyor olması beni hem heyecanlandırdı hem de kendi büromda bu büyük işleri yapma hayalim için teşvik edici oldu. Ofisimi açtığımda ise ilk olarak otel projeleri yaptım. Anahtar teslim sürecine kadar yapım sürecinin içinde bulundum. Tasarımı yaşanılıyor kılmak, kullanıcıların keyif alarak deneyimleyeceği anlar yaratmak ve onları gözlemlemek tabi ki mimar için özel bir şey. Müellifi olduğum, Hatay Stadyum'u ve Niğde Üniversitesi Spor Kompleksi'nin yapım süreci başladı ve halen devam etmekte. En son Niğde'ye gittiğimde tasarladığımız, çizdiğimiz çizgilerin vücut bulması görmek, beni daha fazla projenin içinde bulunmam ve gerçekleştirmem adına teşvik ediyor.

Malatya Yerleşkesi

Bakın baştan anlaşalım. Bu soruya doğru cevap istiyorum, hepimiz meslek kardeşiyiz birbirimizi kandırmayalım. “Son güne bırakmadığınız bir mimari projeniz hiç oldu mu?”

Olmadı, evet. Projelerimde ilk aşamadan son aşamaya kadar prensipli bir çalışma programı ile ilerliyorum. Benim için teslim zamanı önemli. Teslim için on günüm varsa bunu kullanırım. Eğer aynı proje için iki yılım olsaydı, sanırım son güne kadar zamanımı kullanırdım. Projelendirme aşamalarında zaman kullanımı için esneklik gösterdiğim kısım tasarım aşaması. Bir yerde tasarımın bittiğini kabul etmek gerekiyor, en zor kısmı bu. Sonrasında daha her şey daha kolay ve planlı ilerliyor.

Kızılırmak Köprüsü

KÜBA

Güniz BAYKAM

Görmek için yalnızca birkaç yılınız kaldı'söylencesi ile pazarlanan KÜBA.

"Bir yanda uygulanan ambargolar ve yoksulluk, diğer yanda da aşk ve de neşe dolu parçalar... Küba'ya baktığımız zaman uzaktan gördüğümüz bu. Müzik, yaşama tutunmanın bir yolu mu, hayatı devam ettirmenin bir yolu mu?

Aslında biz Küba'da, dünyanın bir çok yerinde de olduğu gibi, belirli ihtiyaçlarımızı karşılayamadan yaşıyoruz. Ama bu normal. Dünyanın her yerinde oluyor bu. İnsanlar, dışarıdakiler belki bizi çok çok fakir olarak biliyor. Ancak bu doğru değil. Yaşamak için gerekli olanlara sahibiz, milyoner değiliz, ama gerekli olanlara sahibiz.

Ve müzik tüm insanoğlu için çok önemlidir. Bizler de insan olarak müzikten, yaşamın sevincinden keyif alıyoruz. Ayrıca Kübalıların en karakteristik özelliği olarak da oldukçayimseriz."

Böyle söylemiş bir röportajında Buena Vista Social Club evrensel solistlerinden Omara Portuondo. Kübayı özetlemekse fazladan söze gerek yok. Ancak Yaşama tutunmanın bir yolu derken kafayı dağıtmanın, hüznü neşeyle boğmanın diye yorumlamak olası bence. Bir çeşit uyuşturucu ve anlık keyif verici.

Doğrusunu isterseniz Kübaya giderken şöyle bir imge vardı kafamda, tıpkı bizim gibi bütün dünyaya karşı devrimini yapmış, İspanyolların arkasından ABD destekli Batista'yı umulmadık bir zaferle devirmiş, sanatla ilgilenmek için ZENGİN olmayı beklemeyen ve hala iki eksenli dünyada tüm eksenlere kafa tutan, acaip tutkulu, onurlu bir millet. Daha ne olsun.

Daha ne olsun mu' mu demiştim? Bakın neler oluyor. Her tarafta, evlerde/sokaklarda/ arabalarda ABD bayrakları, üçer beşer. Neden? Bu ambargoyu başlatan ve sürdüren kim, İşte bu bayrak! Zamanında para ile aldığı Guantanamo'yu politik suçlular hapishanesi olarak Kübayı aşağılamak üzere orada oluşturan kim, yanıt aynı. Doğrusu bu bayrak hikayesini çözebilmiş değilim.

Mutlu da değiller üstelik. Tek gelirleri turizm adlı virüs. Gelenlere bambaşka bir dünya sunuluyor, olabildiğince temizlenmiş ama steril olmayan, göstermelik, sirk gibi bir dünya. Odenli büyük bir yoksulluk ve yokluk yaşıyor ki utanıyorsunuz..

Ve yine tıpkı bizim gibi devrimlerini dönüştürememişler, pek sahip de çıkmıyorlar doğrusu. Mevcut rejim, sanki halkın değil, hükümetin tercihi.. Biraz otoriter bir hükümet üstelik, öyleki Küba'da bırakın tekneyi filan kayık yok kayık!. (Tabi balık da) Çünkü Miami çok yakın, kaçabilirler. Kaçirtma ovakit!.

Sokakların kötü kokusu ise anlatılmaz, okyanus bile arıtma bölgesi gibi kokuyor ve hala koku hafızamdan gitmiyor.

Dünyanın en yakışıklı 2. Devrimcisi Ernesto Guevara bütün sokaklarda duvarda, giysilerde, özgürlük meydanında bütün bir binanın cephesinde arzı endam ediyor. Bu arada Che, "dostum" demekmiş. Dolayısı ile devrimin en belirgin yüzü Che. Fidel ise hala hayatta olduğun fetiş olmamış. Çünkü ancak devrimciler ölünce anılıyor, sloganlaşıyor, idealize ediliyormuş.

Küba salsa kraliçesi Celia Cruz, Omara Portuondo, İbrahim Ferrer, Buena Vista Social Club, Glaria Estefan, Carlos Santana. Hepimizin tanıdığı dünya çapında Kübalı müzisyenler. Müzik ve salsaya diyecek yok, sokaklarda en amatör bile en ufak falso vermeden icra ediyor sanatını. Dikkatimi çeken bir başka nokta, gösterilerini hiç kasılmadan, hatta umursamaz diyebileceğim rahatlıkta yapmaları. Hani şimdilerde ne deniyordu, "cool"!

Ve o renkler... Gerçekten inanılmaz. Siyah ırk veya Çingeneler de "çok renkliliği" tercih eder, ama bu millet fazladan hiç olmayacak (!) birkaç rengi şahane bağdaştırarak bir arada kullanıyor. İnanılmayacak kadar yakıştırıyor yani.. Hele o antika arabalar yok mu?

Yemekler? Öyle bir şey vardı değil mi? Kübadaysanız yok. Ama içecekler, kokteyller harika, istisnasız hepsini çok sevdik. Tıpkı salsa gibi.

Umarım lazım olmaz, işte gezinin en önemli bilgisi. Ambargo nedeni ile bütün tedavileri bitkisel tebabetle yapmayı başaran ve tıp dünyasında büyük ün kazanan Kübalı doktorlar, akciğer kanserini tedavi ediyorlar. Her biri 5.000 dolar olan 4 seansta inanılmaz sonuçlar alıyorlarmış. Ki, birçok hasta sırada bekliyor.

Kulaklarımda inanılmaz sesler, gözümde o müthiş renkler, dansın titreşimleri ve burnumda hala fosseptik kokusu ile kaldı Küba..

Payas Sokollu Mehmet Paşa Menzil Külliyesi 1. Bölüm

Tuğba TUTAR KABLAN

Başta Sokollu Mehmet Paşa Menzil Külliyesi olmak üzere, Osmanlı dönemine ait önemli yapıları bünyesinde barındıran Payas, Doğu Akdeniz'in önemli tarihsel kentlerindendir. Payas bugün Hatay iline bağlı bir ilçedir. Amanos dağları ile İskenderun Körfezi arasında yer alan karayolu üzerinde bulunması ve Anadolu ile Suriye'yi birbirine bağlayan Gülek ve Belen geçitleri arasında yer alması, Payas'ın tarih boyunca stratejik açıdan önemli bir yerleşme olmasına neden olmuştur.1

İskenderun Körfezi'ni ve yakın çevresini göz önüne aldığımızda, Payas'ın 2 – 3 km. kuzeyinde, tarihte önemli savaflara sahne olmuş İssos kentini, güneyinde Büyük İskender'in kurduğu İskenderun ve Arsuz (antik Rhosos) ile karşı sahildeki Yumurtalık'ı (antik Aigai) görüyoruz. Bu duruma göre Payas'ın tarihi ilk çağlara kadar inmektedir.

Devam Edecek

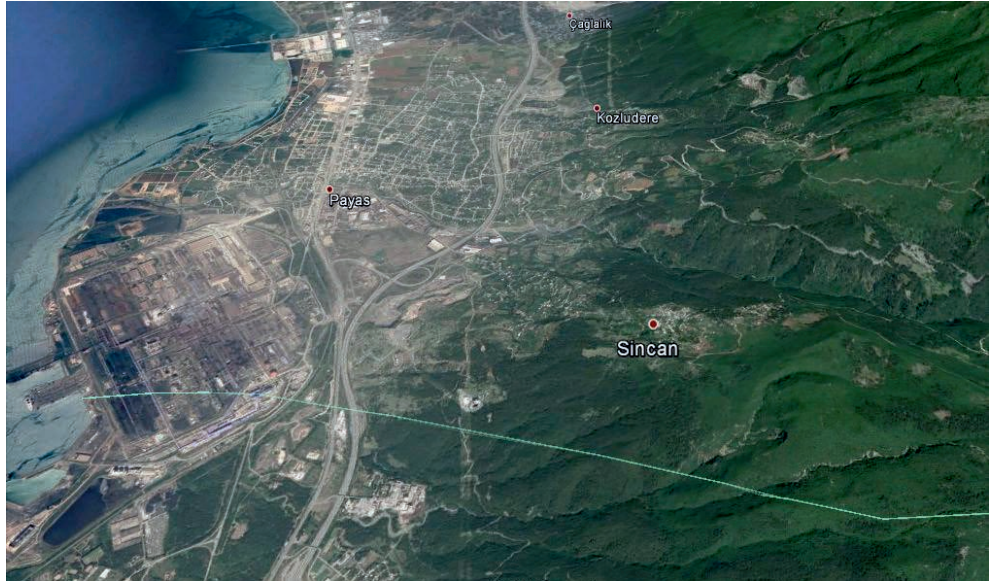
PAYAS'IN KONUMU VE COĞRAFİ ÖZELLİKLERİ

Payas ismi, Osmanlı öncesine ait Antik, Yunan-Roma ve Arap kaynaklarında kent Baiae, Baiai, Bajasso, Beyyas ve Bayas olarak anılmaktadır.2

Antik dönem sonrasında, Haçlı Seferlerine kadar tarih sahnesinde Payas'a rastlanmıyor. Haçlılar döneminde, Kudüs'ü Anadolu'ya bağlayan "Kutsal Yol"un güvenliğini sağlayan kalelerden biri Payas'da inşa edilir.3 Küçük Ermeni Krallığı ve Memluk dönemlerinde Payas ve çevresi ekonomik açıdan parlak bir dönem geçirmiştir. Bu dönemde, bölgede İtalyan ticaret kolonilerinin de etkili olduğu bilinmektedir.

1516 yılında, Mercidabık Savaşı sonrasında Osmanlı topraklarına katılan bölgenin ve özellikle Payas'ın yeni bir statüye kavuştuğu görülmektedir. Bölgede yapılan ilk kalkınma hareketi 732 ailenin Hac yolunun güvenliği sağlamak üzere derbentçi olarak bölgeye yerleştirilmesi olmuştur.4

Raporumuzun esas konusunu oluşturan Sokollu Mehmet Paşa Menzil Külliyesi'nin yapımı ve faaliyete geçmesi Payas'ı askeri önemi yanında sosyal ve ekonomik açıdan da parlak yeni bir konuma taşımıştır.

1- Eyice, Semavi, 1958, "İstanbul-Şam-Bağdat Yolu Üzerindeki Mimari Eserler", İstanbul Üniversitesi Tarih Dergisi, Sayı 13, syf:81-110

2- Darkot, Besim, 1988, "İslam Ansiklopedisi", İstanbul, syf:531

3- Akyel, Salih, 1966, "Payas Tarihi", İstanbul, syf:99

4- Orhonlu, Cengiz, 1990, "Osmanlı İmparatorluğu'nda Derbent Teşkilatı", İstanbul, syf:63-66

MENZİL KÜLLİYELERİ

Osmanlı İmparatorluğu 16. yüzyılda, başkent İstanbul dışında, İstanbul’u Balkanlar ve Orta Avrupa’ya, Anadolu ve Ortadoğu’ya bağlayan çeşitli yollar üzerine külliyeler inşa ettirmiştir. Bu külliyeler işlevsel özellikleri nedeniyle “menzil külliyesi” olarak adlandırılmıştır. Menzil Osmanlıca’da dinlenme amacıyla durulan yer; bir günlük yol; kervanların ve posta görevlilerinin dinlendikleri, at değiştirdikleri ve geceyi geçirdikleri han anlamına gelmektedir. 5 Menzil külliyesi, ağırlıklı olarak hacıların ve ticari kervanların konaklamaları ve dinlenmeleri için inşa edilmişlerdir. Menzil külliyesi çoğunlukla sultanların, sadrazamların ve vezirlerin vakıfları tarafından kurulmuştur. Bu açıdan bakıldığında, bu külliyelerin tasarımlarının ve yapımının Hassa Mimarlar Ocağı tarafından gerçekleştirildiği anlaşılmaktadır.

Önemli geçitlerde, tepelerde, akarsu kenarı ve deniz sahiline yakın yerlerde konuşlanan menzil külliyelerinin yapımına 16. yüzyıl başlarında başlanmıştır. Bu külliyelerin inşası 17. yüzyıl boyunca da devam etmiştir. Menzil külliyelerinin konumlandığı bölge ve arazinin özellikleri ve olanakları ile de bağlantılı olarak külliyein bünyesinde arasta, han, tabhane, imaret, hanıkah, hamam, meşruta evler, medrese, sıbyan mektebi, cami ve türbe gibi yapılar yer alırlar. Külliyelerde işlevsel açıdan birbiri ile ilişkili olan yapılar genellikle organik bir bütünlük gösterirler.

İstanbul’dan Balkanlar ve Orta Avrupa’ya giden yolun ilk durağı Büyükçekmece idi. Büyükçekmece’den sonra gelen Silivri’de yol ikiye ayrılıyordu. Bu yollardan biri Çorlu, Lüleburgaz, Babaeski ve Havsa üzerinden geçerek Edirne’ye ulaşıyordu. “Orta yol” adı verilen bu güzergah Filibe ve Sofya’dan sonra Belgrat’a kadar uzanmaktadır. Osmanlı İmparatorluğu’nun buradaki yol sistemi Roma İmparatorluğu döneminin güzergahı ile neredeyse tamamen çakışmaktadır.

Asıl konumuzu oluşturan Payas Sokollu Mehmet Paşa Menzil Külliyesi’nin üstünde yer aldığı İstanbul – Antakya güzergahı, İstanbul’u Ortadoğu ve Hicaz’a bağlayan önemli bir yoldur. Gebze, İzmit, Yenişehir, Bozüyük, Eskişehir, Seyitgazi, Ilgın, Konya, Karapınar, Ulukışla, Misis’ten geçerek Payas’a gelir.

Belen’den geçtikten sonra Halep ve Şam’a gitmek üzere ikiye ayrılan yollardan biri Şam üzerinden Müslümanların Hac yeri olan Mekke’ye ulaşmaktadır. Yoğunluklu olarak Hac zamanı kullanılan “Anadolu Sağ Yolu” veya “Şam-ı Şerif” olarak adlandırılmış bu yol aynı zamanda askeri seferler, tüccarlar ve postacılar tarafından da kullanılan önemli yollardan biridir.⁶

Osmanlı İmparatorluğu’nun erken döneminde “Ulak Sistemi” adı verilen bir haberleşme örgütü bulunmaktadır. Bu örgüt sadrazam Lütfi Paşa zamanında (1539 – 1541) geliştirilerek “menzil” örgütüne dönüştürülmüştür. “Menzil Teşkilatı” terimini bugünkü haberleşme örgütü karşılığı olarak kabul edebiliriz. Menzil Külliyesi ise haberleşmeyi sağlamanın yanı sıra ordu sefere çıktığı zaman ordunun dinlenmesini ve gereksinimlerini karşılamak amacıyla kurulmuşlardır. Menzillerin çoğu bulundukları bölgenin iskanına ve giderek kentleşmesine önayak olmuştur.

4- Orhonlu, Cengiz., 1990, “Osmanlı İmparatorluğu’nda Derbend Teşkilatı”, İstanbul, syf:63-66

5-Halaçoğlu, Yusuf, 1982, “Osmanlı İmparatorluğu’nda Menzil Teşkilatı ve Yol Sistemi”, İstanbul Üniversitesi Yayınlanmamış Doçentlik Tezi, syf:41

6-Müderrişoğlu, M. Fatih, 1993, “16. Yüzyılda Osmanlı İmparatorluğunda İnşa Edilen Menzil Külliyesi”, Hacettepe Üniversitesi Yayınlanmamış Doktora Tezi, Ankara, syf:578

SOKOLLU MEHMET PAŞA KÜLLİYESİ

Payas'ın tarih sahnesinde askeri öneme sahip olmasının yanı sıra, sosyal ve ekonomik açıdan kaderinin değişmesi 1576 yılında tamamlanan Sokollu Mehmet Paşa Menzil Külliyesi sayesinde. Kervan yolları üzerinde yeni bir dinlenme alanı olmasını sağlayan yapı, Anadolu'da bulunan benzerlerinden plan kurgusu ve büyüklüğü ile fark göstermektedir. Nehir kıyısına yakın düz bir alan üzerinde kurulan Sokollu Mehmet Paşa Külliyesi hem kervan yolu, hem de Payas Limanı ile doğrudan bağlantılıdır.⁷

Külliye, Mimar Sinan'ın ustalık eserim dediği Selimiye Camii ile aynı dönemde tasarladığı yapılardan biridir. Hassa Mimarlar Ocağı ile birlikte tasarlanan ve yapılan yapı Payas Kalesi'ni de planlarının içerisine dahil etmiş, bir bütün olarak düşünülmüştür. İsmi aldığını Sokollu Mehmet Paşa tarafından yaptırılan Külliye, 13.000 m²'lik bir alana oturmuştur.

Külliye'yi oluşturan ana omurga kuzey-güney doğrultusunda 48 dükkânlı Arasta olup; Büyük Avlu, Han, Tabhane, İmaret, Cami, Sübyan Mektebi, Çifte Hamam ve Dua Kubbesi'nden oluşmaktadır. Sokollu Mehmet Paşa Külliyesi "Anadolu sağ yolu, Hac yolu, Şam-ı Şerif yolu" adlarıyla tanınan Adana-Halep / Şam arasındaki en önemli menzil Payas olarak belirlenmiştir.⁸ Bu stratejik öneminden dolayı kapsamlı bir menzil külliyesi inşa edilmiştir.

İnşa edilen bu menzil Külliyesi'nin ardından sürecek bir dizi iskan ve imar politikası devam etmiştir. 1567-1580 yıllarına kadar Payas'da Cenevizlilerden kalan Payas Kalesinin yeniden yapımı, İskele-gümrük, tersahane, Cin Kule, Payas çayı üzerinde İpekyolu Köprüsü, dağdan su getirme işi gibi devlet yapıları yaptırılmıştır. Yine o dönemde Payas çayı kıyısından denize doğru değirmenlerin olduğu arşiv kaynaklarından bilinmektedir.⁹

"1574 yılında tamamlanan Külliye'nin Birinci Dünya Savaşı'na (1914 – 1918) kadar 340 yıl süreyle yoğun olarak kullanıldığı ve bakımının yapıldığı söylenebilir. Birinci Dünya Savaşı sonrasında bölgedeki gerek siyasi değişiklikler, gerekse ulaşım teknolojisinde ve yol güzergahlarında meydana gelen değişiklikler Külliye'nin tam olarak kullanılmadığını işaret etmektedir. Adana Vilayeti'nin tanınmış Tanzimat Dönemi valisi Ahmet Cevdet Paşa kitabında, Payas kaymakamı Veysi Efendi'nin gayretiyle eski eserlerin onarılmakta olduğundan bahseder. 1964 yılından başlayarak Vakıflar Genel Müdürlüğü'nün, Külliye'nin başta Cami ve Arasta olmak üzere bazı bölümlerini onardığı yazılı belgelerden anlaşılmaktadır. Ancak işlevsiz kalan bölümler, bu defa bakımsızlık nedeniyle bozulmaya, çürümeye başlamıştır.

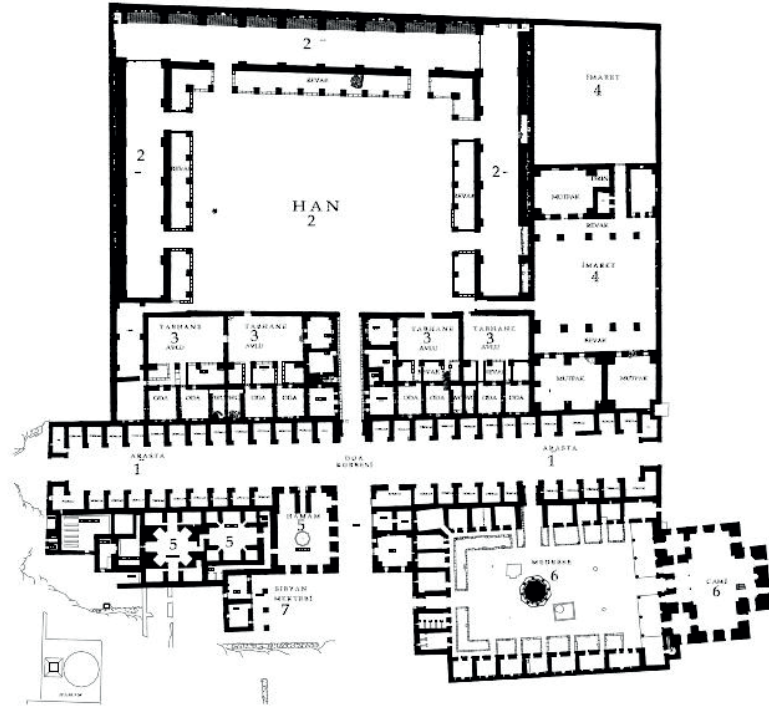
Külliyenin Vakfiyesi ve Kitabesi ile diğer arşiv belgeleri külliyenin banisinin ünlü devlet adamı sadrazam Sokollu Mehmet Paşa (hd. 1564 – 1679) olduğunu göstermektedir. Çok sayıda yapının banisi olan Sokollu'nun en önemli yapısı hiç kuşkusuz Payas Külliyesi'dir.

Külliyede günümüze sağlam olarak gelen bir tane kitabe bulunmaktadır. Arastanın içinde bulunan, hana giriş sağlayan taç kapının üst bölümündeki kitabenin Türkçe çevirisi aşağıda verilmiştir. "Alemin kendisiyle övündüğü ve güzel ahlak sahibi Süleyman'ın oğlu Sultan Selim'in veziri, Bu fani dünyanın geçici olduğunu anladı ve bayrağının daimi olmadığını ve bu dünyanın mihnetlerle bir cehennem olduğunu görerek Allah rızası için bu hanı yapıp vakfetti ve böylece daha dünyada iken ahiretini mamur eyledi, Allah bu emsalsiz hayrı kabul ede, doğrusu bu ki böyle hayrı herkese nasib etmez. Bu eserin sahibi tarih düşürüp dedi: Ben Allah rızası için bu hanı yolculara vakfettim 982 H./1574 M. (ebcet hesabı ile)

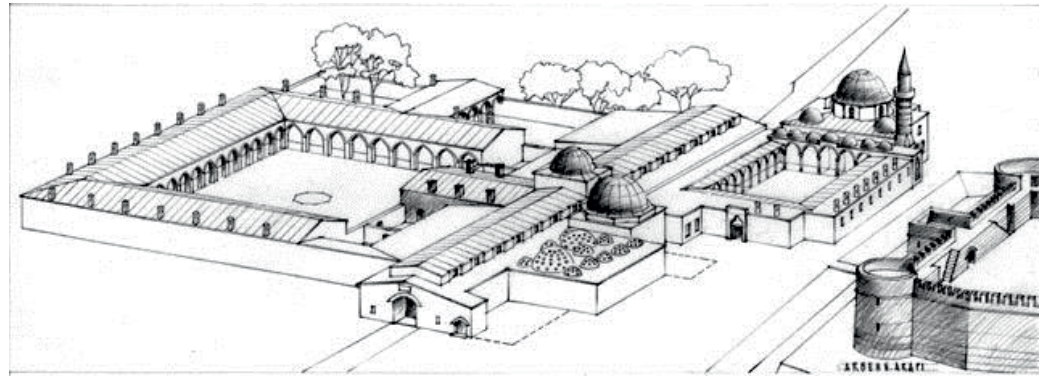
7-ŞANCI,Fuat,2006,"HATAY İLİNDE TÜRK MİMARISI",Doktora tezi,Ankara Üni.,Ankara,syf:465

8-9- Payas Belediyesi arşivinden, Müderrisoğlu, M. Fatih'e ait bir yazıdan *1.ve 2 bölümler Payas Belediyesi Arşivi,Sokollu Mehmet Paşa Külliyesi Restorasyon Raporu'ndan alınmıştır.syf:79-80

Sokollu Mehmet Paşa'nın 1574 tarihli Vakfiyesi'nde Payas Menzil Külliyesi'nden ayrıntılı olarak söz edilir. Külliye'nin personeli, personel ücretleri ile yönetimi konularında oldukça ayrıntılı bilgiler içeren Vakfiye'de yapıların adları aynen şöyle verilmektedir: "...Halep muzaferatında Payas Kal'ası kurbünde ehl-i İslam için bir cami; Halebde Payas Kal'ası civarındaki cam-i şerifi haremünde hanikah; zikir olunan Haleb muzaferatında Payas mahaldeki mezkur camileri civarında kelam-ı kadîmin mücerred vazm-ı kerim telkin ve ta'lim itmek için darül talim; Haleb kurbünde Kal'a Payas cıarındaki camilerine muttasıl fukara, guraba, mesâkin ve misafirîa zümresi için imaret; müstakil mecraa ile Halebe yakın Leb-i Deryada Payas'da Ab-ı Safâ..." Vakfiye'de, ayrıca camide, hanikahda, sıbyan mektebinde, imarette çalışacak olanların görevleri, sayıları ve günlük ücretleri ayrıntılı olarak belirtilmiştir. Vakfiye'deki verilere göre külliye'de 61 görevli bulunmaktaydı. Vakfiye'de bulunan bilgilerden bir bölümü de, buraya alınacak olan demirbaş ve sarf malzemelerine ilişkindir. Özellikle imaretin işleyişine ilişkin ayrıntılı bilgiler bulunmaktadır.¹⁰

Sokollu Mehmet Paşa Külliyesi Plan

Sokollu Mehmet Paşa Külliyesi

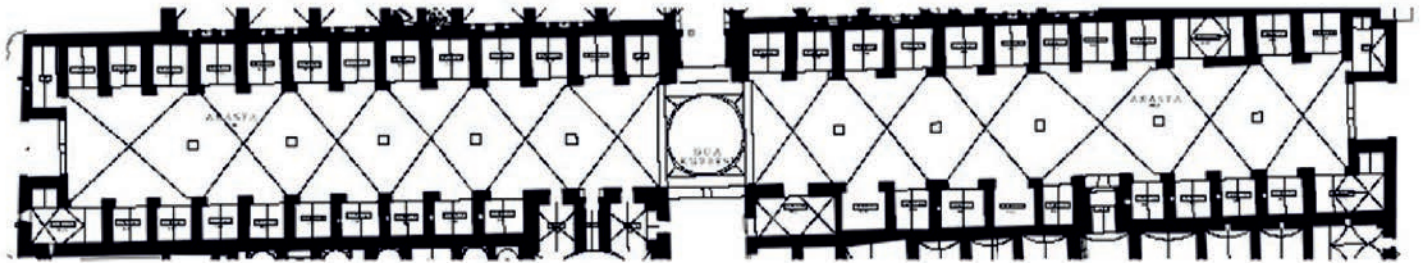
ARASTA

Sokollu Mehmet Paşa Menzil Külliyesi'nin ana eksenini oluşturan 115 m. uzunluğundaki arasta, kuzey-güney doğrultusunda konumlanmıştır. Kuzey ve güneydeki girişlerden başka arastanın bir de ortasında, batıdan girişi bulunmaktadır. Kuzey ve güney girişlerin sağında girişi vurgulayan birer çeşme yer almaktadır. Arastanın doğusunda 27 dükkan yerleştirilmiştir. Arastanın batı kanadında ise 21 dükkan yer almaktadır. Bu kanattaki dükkan sayısının az oluşu, camiye giriş sağlayan bölüm ile hamamın soğukluk bölümünün burada bulunmasındandır. İki yanında dükkanların sıralandığı uzun koridorun genişliği 8.20 m.dir. Doğu kanatta bulunan dükkanlar dikdörtgen (3.00 x 4.00 m.), batı kanattakiler ise kare (3.20 x 3.20 m.) planlı olarak düzenlenmiştir. Arastanın önemli mimari öğelerinden biri de orta bölümdeki "dua-kubbesi"dir. Bu kubbenin altında belli günlerde törensel toplantılar yapıldığı bilinmektedir.

Ana koridorun örtüsü dua-kubbesi dışında baştan sona çapraz tonozdur. Her çapraz tonozun ortasında birer aydınlık feneri bulunmaktadır. Ayrıca koridorun doğu ve batı duvarlarında, dükkan kemerlerinin üstünde dikdörtgen pencereler yerleştirilerek sıcak yaz günlerinde hava ceryanı ile serinlik elde edilmesi amaçlanmıştır.

Arastanın ana koridorundan hamama, hana ve camiye açılan ana girişler renkli taş kullanılarak vurgulanmış, bu taşlar arasta koridoruna mimari zenginlik sağlamışlardır. Her üç kapı da dıştan dikdörtgen bir kuşakla çerçevelenmiş, onun içine sivri kemerli giriş kapısı açıklığı yerleştirilmiştir. Daha önce belirtildiği gibi, hanın ana girişinin üstünde külliye'nin tek kitabesi bulunmaktadır.

Arastanın anıtsal kuzey girişi özenli bir biçimde tasarlanmıştır. Dükkanlardan daha yüksek olan ana koridorun örtüsü giriş cephesine kadar getirilmemiş böylece bir kademelenme ve hareketlilik sağlanmıştır. Giriş açıklığının basık kemeri duvar yüzeyinden çok az geriye çekilerek belirgin duruma getirilmiştir. Kemerin üstündeki dikdörtgen kitabe yeri boş bulunmaktadır. Kesme taş cephe, üstte sade bir saçak silmesi ile sonlanmaktadır. Geri plandaki koridorun örtüsünün alnı da aynı şekilde sonlanır.

Sokollu Mehmet Paşa Külliyesi Arasta

HAN

Üstünde yer aldığı alanın büyüklüğü açısından, külliye'nin en büyük yapısı olan hana, arasta ana koridorundan başlayan ve doğu-batı doğrultusunda uzanan koridordan ulaşılır. Koridora iki tarafında yer alan ikişer mekan açılmaktadır. Çapraz tonoz örtülü odaların, hanın yönetimi ile görevli personelin çalışma mekanları olduğu düşünülmektedir. Ayrıca koridorun kuzeyinde çatıya çıkan bir merdiven bulunmaktadır. Koridorun üç bölümden oluşan örtüsü ilginç ve zengin bir tasarım ürünüdür. İki uçtaki aynalı çapraz tonozlar ile ortadaki yıldız tonoz ilginç bir kompozisyon oluşturmaktadır.

Koridor, hanın avlusuna açılmaktadır. Hanın revakları ve yatma mekanları avluyu kuzey, doğu ve güneyden kuşatmaktadır. Avlunun batısında ise tabhanelerin girişleri ve avlu duvarları bulunmaktadır. Yaklaşık 48.00 x 40.00 m. boyutlarındaki avluyu üç taraftan kuşatan yatma mekanları akılcı ve yalın bir plan düzenlemesi gösterir. U biçimindeki plan, tek mekan olarak düzenlenmiştir. Ancak bu mekan, duvar payeleri ve çapraz tonoz örtülerin oluşturduğu 22 birim ile ilginç bir düzenleme sergilemektedir.

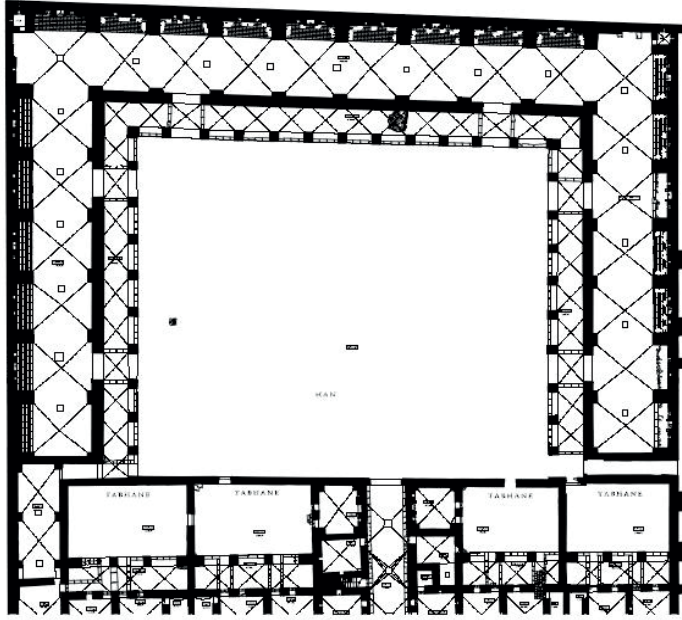
Köşelerdekiler kare, diğerleri ise dikdörtgen biçimli olan birimler tek mekan etkisi yaratmaktadır. Söz konusu birimlerin dışarıya bakan duvarlarında sırasıyla ocaklı-nişli ve yalnız nişli düzenleme, bir ondan bir ötekinden olmak üzere tekrarlanır. Ayrıca dış duvarların, duvar payelerini anımsatan içeriye taşkın bölümlerinin aralarına zeminden 30 cm. kadar yüksek taş kaplanmış sekiler yerleştirilmiştir. "U" biçimli bu büyük mekana her üç kanattan ikişer giriş bulunmaktadır.

Dışarıya mazgal pencere açıklıkları bulunan yatma mekanının çapraz tonoz örtüsünde aydınlık fenerleri bulunmaktadır. Avlunun ortasında bulunan sekizgen havuzun sadece kalıntıları günümüze gelebilmiştir. Avlunun revak cepheleri ve batıdaki giriş cephesi çok yalındır. Giriş koridoru ile yanındaki mekanların avlu cephesi sade bir saçak silmesi ile sonlanır. Avluyu üç taraftan kuşatan revaklar gibi. Bu bölümün üstü az meyilli bir beşik çatı ile örtülmüştür.

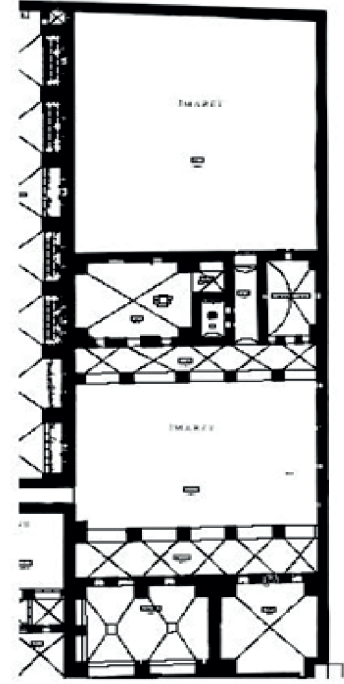
TABHANELER

Üst düzey yöneticilerin ağırlandığı daireler olduğu zannedilen tabhaneler hanın batısında konumlanmıştır. Birbirinin aynısı olan dört ayrı dairenin ikisi giriş koridorunun güneyinde, diğer ikisi de kuzeyinde bulunmaktadır. Birbirinin aynısı olan dairelerden, sadece koridorun kuzeyindeki daire tanıtılacaktır. Hanın büyük avlusundan dairenin dikdörtgen biçimli avlusuna girilmektir. Avlunun güneyinde, avluya bakan dikdörtgen bir oda, batısında ise revaklı bölüm bulunmaktadır.

Revakların arkasında ise yanyana iki oda görülmektedir. Revaktan girilen odaların, revaka bakan cephelerinde birer tane de dikdörtgen pencere yerleştirilmiştir. Yaklaşık kare planlı odalardan kuzeydekinin, odadan geçilen bir de banyosu bulunmaktadır. Dairenin plan düzenlemesi akılcı, işlevsel ve yalın bir tasarım anlayışını yansıtmaktadır. Büyük avludan başlayarak, küçük avlu, revak ve odalara gidiş, çok düzenli bir mekan hiyerarşisi göstermektedir. Bu dairede bulunan mekanların hepsinin örtüsü çapraz tonozdur. Cepheler, hanın cephelerinde olduğu gibi sade saçak silmeleri ile sonlanmaktadır ve dairelerin hepsi de beşik çatı ile örtülmüştür.

Sokollu Mehmet Paşa Külliyesi Han - Tabhane

İmaret

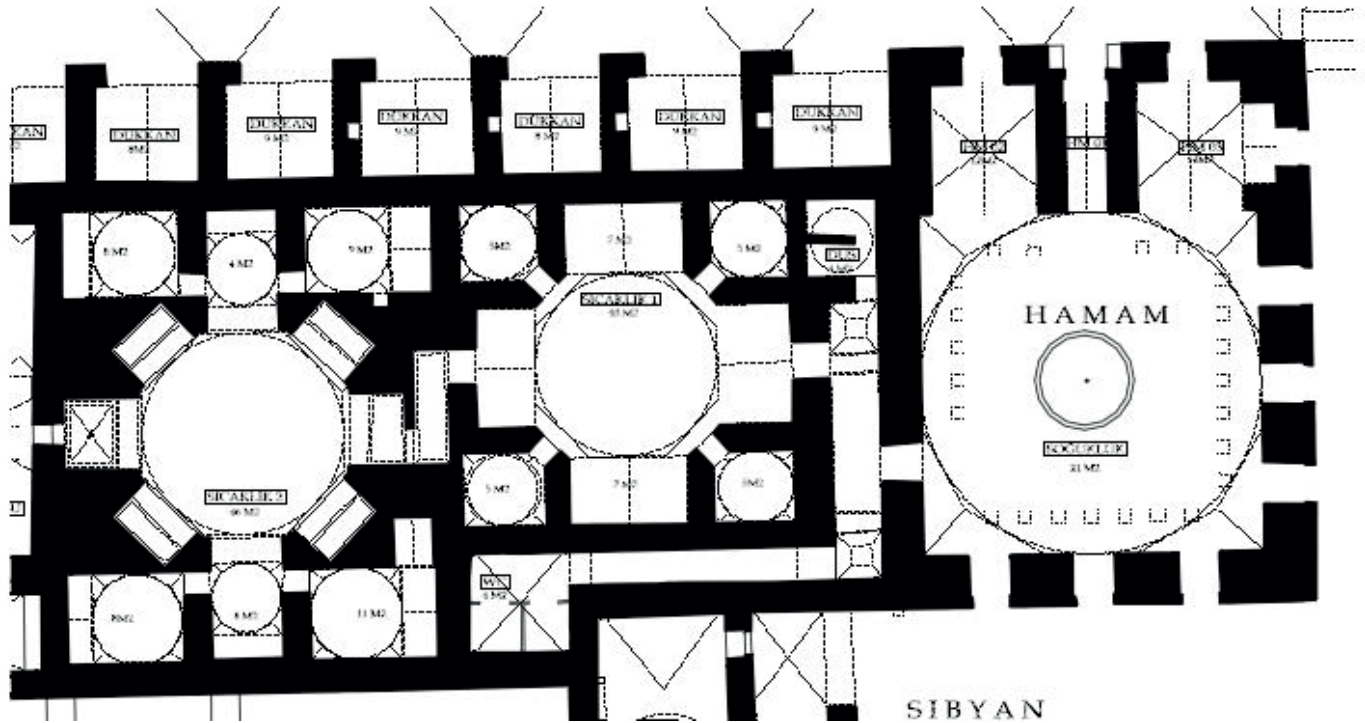
İMARET

Han avlusunun güneybatı köşesindeki tonozlu koridordan ulaşılan imaret, yaklaşık 20.00 x 20.00 m. büyüklükteki revaklı bir avlu ve avlunun doğusunda ve batısındaki mekanlardan oluşmaktadır. Avlunun batısındaki bölüm iki mekandan ibarettir. Bunlardan mutfak olarak kullanılan dikdörtgen planlı büyük mekan, batısında ve kuzeyinde ikişer tane büyük ocak nişine sahiptir. Mutfağın doğu duvarında ise revaklı bölüme açılan iki penceresi ve girişi bulunmaktadır. Mutfağın çapraz tonoz örtüsü iyi durumdadır. Bazı kaynaklarda yemek salonu olarak adlandırılan, mutfağın güneyindeki kare planlı mekan da mutfakla benzer özellikler göstermektedir. Bu mekan da, iki penceresi ve girişi ile revaklı bölüme açılmaktadır. Her iki mekanın önünde uzanan beş birimden oluşan revaklı bölüm mutfak ve yemek salonu ile organik olarak güçlü bir bağlantı sağlamaktadır.

İmaretin açık avlusunun doğusunda bulunan bölüm, batıda olduğu gibi aynı biçim ve büyüklükteki bir revak düzenlemesinin arkasında yer alır. Bu bölüm arka bahçeye açılan bir koridorla iki bölüme ayrılmıştır. Basık tonozlu koridorda, kuzeyde, yönetim amaçlı bir küçük oda bulunmaktadır. Koridorun kuzeyinde ise büyük boyutlu dikdörtgen mekan, imaretin fırınıdır. Koridorun güneyinde ise, kaynaklarda tuvalet olarak gösterilen mekan bulunmaktadır.

HAMAM

Külliyenin ilginç yapılarından biri de, bazı araştırmacıların “iki sıcaklık” diye nitelendirdikleri hamamdır. Hamam arastanın kuzey bölümünün batısına boydan boya yaslanmış ve arastayla bütünleşmiş durumdadır. Hamamın girişi arastanın içinden sağlanmaktadır. Kubbesi camininkinden daha büyük olan soyunmalık bölümü arastaya, güneye ve batıya açılan çok sayıda pencereden doğal ışık almaktadır. Soyunmalık bölümünün arasta tarafındaki giriş koridorunun iki yanında, kubbeli mekana açılan dikdörtgen planlı iki mekan yer almaktadır. Soyunma yerleri klasik dönem Osmanlı hamamlarında olduğu gibi ahşap çerçeveli camekanlarla oluşturulmuştur. Kubbenin altında, ortada yuvarlak bir havuz bulunmaktadır. Geçiş elemanı pendentif olan, yarım küre kubbe sekizgen bir kasnağın üstüne oturmaktadır. Oldukça küçük olan ılık bölümden sıcaklık bölümüne geçilmektedir. Dört eyvanlı, dört halvetli planı ve göbek taşı ile sıcaklık bölümü, klasik Osmanlı dönemi hamamlarının tipik bir plan düzenlemesini yansıtmaktadır. Fakat sıcaklık kuzey eyvanından ilginç bir zigzag oluşturan koridorla ikinci bir sıcaklığa geçilir. Göbek taşı bulunan bu bölümün planı ise sekiz eyvanlı orta bölüm ile doğu ve batısındaki dikdörtgen planlı ikişer yıkanma mekanından meydana gelmektedir. İkinci sıcaklık bölümünün kuzeyinde külhan, su ve odun depoları görülmektedir. Yukarıda da belirttiğimiz gibi, iki sıcaklık arasındaki ilginç geçiş ve dışarıda kuzeydeki duvar izleri, kentin ihtiyaçları göz önüne alındığında, hamamın İstanbul’da ve Anadolu’da çok sayıda örneği bulunan “çifte hamam” olarak yapıldığını düşündürmektedir.

Hamam

CAMİ VE HANİKAH

Aynı avlu etrafında konumlanmış olan cami ve hanikah, külliye'nin güneybatı bölümünde bulunmaktadır. Cami, ortasında bir kubbesi olan haçvari planlı ibadet mekânı, ayrıca kuzeydoğu ve kuzeybatı köşelerinde yer alan ikişer katlı mekânları ile farklı bir anlayışla tasarlanmıştır. Deprem bölgesinde bulunması nedeniyle olsa gerek caminin duvarları alışılmış olanlardan daha kalın ve masif bir yapıya sahiptir. Haçvari planın doğu ve batı kolları güney ve kuzeydekilere nazaran daha derindir. Her kolda ikişer penceresi bulunan haç kolları çapraz tonozlarla örtülmüştür. Caminin girişi, önünde revak düzenlemesi yer alan kuzey cephesindedir. Caminin mihrabı ve hemen onun yanındaki minber güney haç kolunun içine yerleştirilmiştir. Geçiş elemanı pandantif olan merkezi kubbe sekizgen bir kasnak üzerine inşa edilmiştir. Ayrıca, kubbe dıştan dört kemerli payanda ile desteklenmiştir.

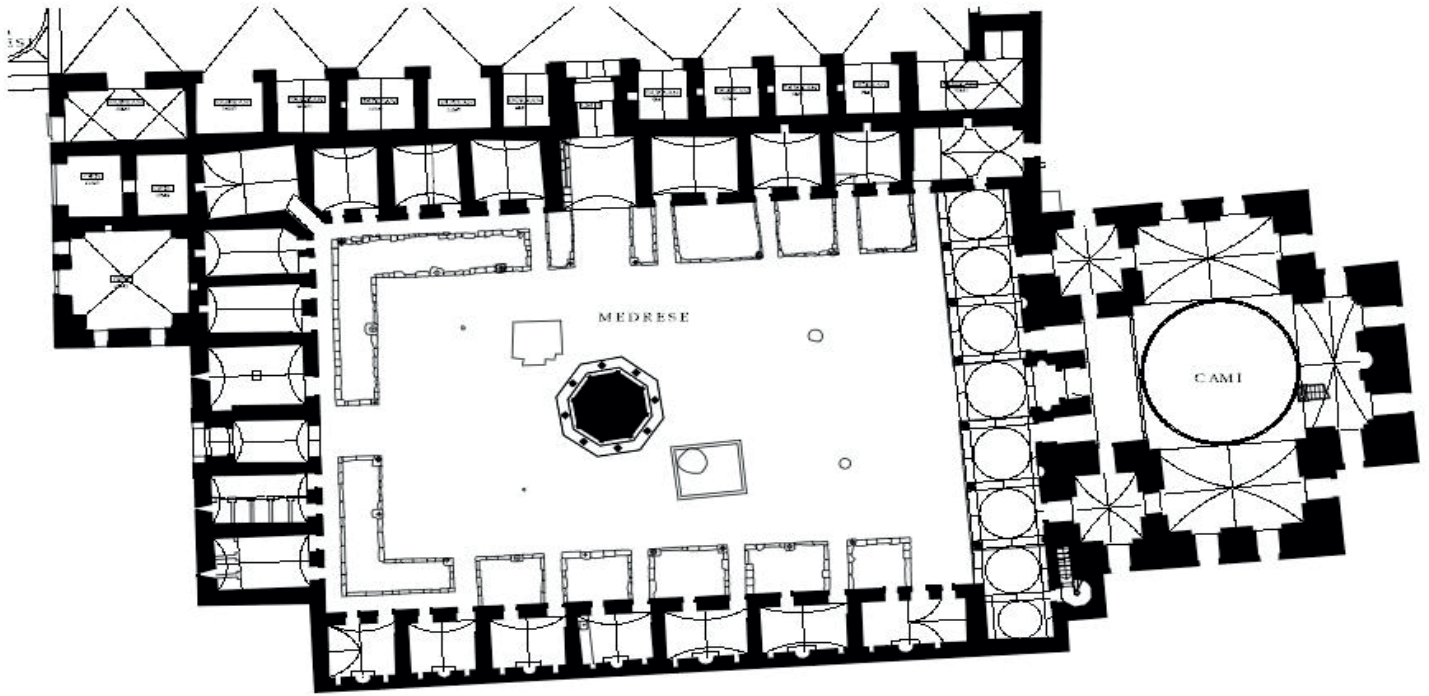
Caminin giriş cephesindeki sekiz birimden oluşan revaklar kubbelerle örtülmüştür. Kuzeybatı köşesinde bulunan, kalın silindirik gövdeli minarenin giriş kapısı son cemaat yerine açılmaktadır. İbadet mekânında bulunan, köşelerdeki odaların üst katlarına da minarenin içinde, zeminde sol taraftan başlayan, duvar içindeki merdivenler ile çıkılmaktadır.

Caminin kuzey cephesindeki ana girişi, mukarnaslı kavsarası ile dikkat çekmektedir. Ana girişin renkli taş kullanımı ile elde edilen bezemesi ise bölgesel etkileri yansıtmaktadır. Kuzey cephedeki diğer mimari elemanlar ise girişin iki yanındaki birer mihrabiye ile pencerelerden oluşmaktadır. Aynı biçimde düzenlenmiş olan caminin doğu ve batı cepheleri daha yalındır. Bu cephelerde altta üç, üstte iki olmak üzere iki seviyede beşer pencere bulunmaktadır. Caminin güney cephesi ise mihrabın da içinde yer aldığı bölümün dışı taşkın yapıyla hareketlenmiştir. Taşkın bölümün üst seviyesindeki fil gözü şebekeli pencere ile mihrap ekseni belirgin duruma getirilmiştir. Ayrıca, cepheden taşkın bölümün yan yüzleri ile bu yüzlere bitişik güneye bakan bölümlere de dikdörtgen pencereler açılmıştır. Bu dikdörtgen pencerelerin üstüne ise yuvarlak pencereler yerleştirilmiştir.

Külliye'nin bir diğer yapısı olan hanikah caminin önündeki dikdörtgen avluyu doğu, batı ve kuzeyden kuşatmaktadır. Hanikah ile caminin ortak kullanımında olan avluya iki giriş bulunmaktadır. Bu girişlerden doğuda olanı arastanın içinden, kuzeydeki ise kentten doğrudan avluya girişi sağlamaktadır.

Revaklı üç kanattan oluşan yapının onsekiz odası bulunmaktadır. Bunlardan sekizi arastaya bitişik doğu kanadında, yedisi batı kanadında, üçü ise kuzey kanadında yer almaktadır. Odaların planları benzer özellikler göstermektedir. Odalar bir kapı ve pencere ile revaklara açılır. Batı kanadında bulunan odalarda ocak bulunurken diğer odalarda ocağa rastlanmaz. Hanikahın dışı açık olan batı ve kuzey cephesi savunma yapılarında olduğu gibi yalnızca mazgal pencereleri barındırmaktadır. Hanikahın en önemli mimari elemanları kuzey ve doğudaki anıtsal girişleridir. Özellikle kuzey girişinin üst bölümündeki, Memluk mimarisinin bir elemanı olan üç dilimli kemer dikkat çekmektedir. Günümüze sağlam olarak gelemeyen revakların örtüsünün, yapıdaki izlerden çapraz tonoz olduğu anlaşılmaktadır.

Avlunun ortasında ise harap durumda sekizgen şadırvan, anıtsal bir ağaç ve bir kuyu bulunmaktadır.

Sokollu Mehmet Paşa Külliyesi Cami - Hanikah

DİĞER YAPILAR

Bu bölümde Sıbyan Mektebi, Fırın ve Köprü kısaca betimlenecektir. Sıbyan Mektebi küçük boyutlu bir yapı olmasına rağmen külliyeinin batı girişine yakınlığı ve revaklı tasarımıyla dikkat çekmektedir. Hamamın batı duvarına bitişik olan yapı, yan yana iki kare oda ve güneyindeki revaktan oluşmaktadır. Kuzeye bakan odalardan batıda bulunanın bir ocağı bulunmaktadır. Odaların kuzeye bakan cephelerindeki birer kapı ve pencereden başka açıklığı yoktur. Gerek odaların gerekse revağın örtüleri çapraz tonozdur.

Külliye'nin vakfiyesinde sözü edilen fırın, Külliye'nin batı girişinin güneyinde konumlanmıştır. Biri kare diğeri dikdörtgen planlı iki mekandan oluşan fırının, günümüzde fırın olduğunu gösteren herhangi bir mimari eleman bulunmamaktadır. Batıda yer alan kare planlı mekanın girişi kuzey tarafındadır. Bu mekanın kuzeye açılan bir ve batıya açılan iki dikdörtgen penceresi bulunmaktadır. Dikdörtgen planlı diğer mekanın girişi de kuzey tarafındadır. Her iki mekanın örtüsü çapraz tonozdur.

Külliye'nin değişik işlevli yapılarından olan köprü günümüzde üç kemerden oluşmaktadır. Ancak güvenilir yazılı kaynaklar köprünün beş kemerli ve 4.60 x 40.00 m. boyutlarında olduğunu belirtmektedir. Köprü, Arasta'nın güney kapısına yaklaşık 50 m. uzaklıkta Payas Çayı üzerinde kuzey-güney doğrultusunda konumlanmıştır.

SANAT TARİHİ DEĞERLENDİRMESİ

Payas Sokollu Mehmet Paşa Menzil Külliyesi ölçek ve boyut açısından menzil külliyelerinin en büyüklerinden biridir. Menzil külliyelerini çok amaçlı ve çok işlevli yapılar olarak nitelendirmek gerekmektedir. Bu yapılar konaklama, ibadet, ticaret ve eğitim başta olmak üzere çok işlevli olan yapılardır. Diğer taraftan bu yapılar Osmanlı kentleşme ve iskan etkinliklerinin başlangıcını, ana ögesini oluşturmaktadır .

Menzil külliyelerinin temel yerleşme ilkelerine bakıldığında, genellikle külliyelerin arasta veya cami odaklı olarak tasarlandığı görülmektedir. Payas örneğine baktığımızda, dua kubbesi de bulunan arastanın, külliyenin omurgasını oluşturduğu hemen görülmektedir. Külliye yapıları arastanın doğusunda ve batısında, işlevleri de gözetilerek dengeli olarak dağıtılmıştır. Diğer dikkat çeken bir mimari özellik ise gerek yapıların birbiri ile olan bağlantıları ve ilişkileri gerekse içinde bulundukları yerleşme ile olan bağlantıların akılcı bir anlayışla yapılmış olmasıdır. Arasta odaklı menzil külliyelerine örnek oluşturan bir başkası da Lüleburgaz Sokollu Mehmet Paşa Menzil Külliyesi'dir. Diğer taraftan Gebze Çoban Mustafa Paşa ve Eskişehir Çoban Mustafa Paşa Menzil Külliyesi'nde cami ana yapı olarak kabul edilmiş, diğer yapılar caminin çevresinde konumlanmıştır.

Arastanın ana bina olarak belirleyici olduğu külliyelerde ortaya çıkan önemli bir mimari eleman da dua kubbeleridir . Külliyenin genel görünüşünde ve silüetinde boyutuyla, yüksekliğiyle ve yeriyle cami kadar, Payas'ta camiden de fazla dikkat çeken dua kubbesi fiziksel ve simgesel belirleyici bir elemandır.

DÜZELTİ

20. Sayı 46 ve 47. sayfalarda SU İLE BÜTÜNLEŞEN BİR YAPI OLARAK "İKİNCİL KONUTLAR" konulu yazıyı yazan Mersin Üniversitesi Mimarlık Bölümü Araştırma Görevlisi Y. Mimar F. Pelin CENGİZÖĞLU yazısının sonunda bulunan kaynakça basılmamış, kaynakça http://www.adanamimod.org.tr/wp-content/uploads/2016/04/guney_mimarlik_sayi20r.pdf adresinde sayfa 47 de yer almaktadır.

KAYNAKLAR Arkon, C., 1989. İkincil Konutlar: Sorunları ve Potansiyelleri ile Planlama İçerisindeki Konumu (İzmir Örneği). Dokuz Eylül Üniversitesi Mühendislik Mimarlık Fakültesi, İzmir, 113. Kısa, P., 1998. İkincil Konut Mimarlığında Cephe, Kütle ve Dış Mekân Oluşumu, Yüksek Lisans Tezi, Trakya Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Edirne, 219. Manisa, K., 2007. İkincil Konutların Turizm Sektöründe Yeniden Kullanılabilmesine İlişkin Bir Model Önerisi, Doktora Tezi, Yıldız Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul, 184. Ovalı, P., 2006. "İç Turizmdeki Kavram Karmaşasının Kıyılarıımıza Yansıması: Birincil Konut Görünümlü İkincil Konut Mimarisi". II. Ulusal Eğirdir Turizm Sempozyumu (9-12 Kasım 2006). Turizm Araştırmaları Dergisi, Nobel Yayın, 238, Isparta.

Düzeltilir, sehven yapılmış bu hatadan dolayı yazardan ve okuyuculardan özür dileriz.

MOTA

Mota Nedir?

Mota bir çok yerde kolektif atölye çalışmaları, bilgi aktarımı, paylaşımı amacı taşıyarak faaliyetlerini gerçekleştirebilmek adına ilk olarak 2013'e Mim. Od. çatısı altında faaliyetlerine başlamış bir topluluk. Bu tanımdan sonra özetle "kolektif çalışma"nın ne olduğuna değinmek gerekiyor biraz zira MOTA'nın ikinci aşamada ortaya çıkışı bu tanımın altından çıktı. Kolektif kelime anlamı olarak "Birçok kimseyi veya nesneyi içine alan, birçok kişi ve nesnenin bir araya gelmesi sonucu olan" anlamına gelmektedir. Mimarlık pratiği bağlamında bu ifade yorumlanmak istendiğinde birbirine çok rahat entegre olabilecek iki kavram olduğunu görmemek imkansız. Mimarlık, eğitim sürecinde de meslek sürecinde de birçok farklı disiplinden beslenen, farklı fikirler ve kritiklerle kendini geliştiren bir dal. Dolayısıyla kolektif anlamda yelpazeyi ne kadar geniş tutarsak o kadar dünyamızı, görüşümüzü, fikrimizi beslemiş oluyoruz aslında. Kişilere ve yargılara göre değişen ve aslında bu çeşitlilikle çok daha keyifli hale gelen bir durum söz konusu.

Biraz Geçmişe Bakalım.

Ufak tanımlamalardan sonra MOTA' nın kısa süreli geçmişine göz atmak gerek diye düşünüyorum. İlk olarak 2013 senesinde bir gezici kütüphane çalışması fikriyle çıkmış olup bir ve ikinci toplantılardan sonra katılım sağlanamadı. Bir topluluğun geçmişinden bahsederken tek cümlede olumsuz bir sonuçtan bahsetmek yanlış gelebilir fakat aslında bu noktada ne yapmamız gerektiğine dair özeleştiriler yapmamız gerektiği ortaya çıkıyor. Neden katılım sağlanamadı? Neden İstanbul'da Ankara'da İzmir'de ya da başka şehirlerde öğrenciler, gençler kolektif çalışma atölyelerinin peşinden koşarken, burada, yapıldığında bu kitle, katılma eğilimi göstermiyor?

Bizler Y kuşağının gençleri olarak Adana özelinde bu eleştiriyi yapan, soruyu soran çözüm aramak isteyenler olarak Mimarlar Odası'nın geçtiğimiz Ocak ayında yaptığı danışma kurulu toplantısında bu soruları dile getirip çözülmesi gerektiğine dair olan isteğimizi belirttik. Ve MOTA'nın yeni baştan harekete geçirilmesi kararı alındı.

Ne Yaptık?

Haftada bir gün yaptığımız toplantılarda tartıştık. Bol bol tartıştık. Herkes kendince hiç aklına gelmemiş fikirlerle tanıştı. Konuştuk, zenginleştik. Mimarlar Odası Tasarım Atölyesi adıyla çıktığımız yolda ilk yapmamız gerekenin önce yerelde pasifize olmuş kapasiteyi ortaya çıkarmak olduğuna karar verdik. Bunun için atölye çalışmaları, söyleşiler, geziler vs. gibi birçok alternatifi konuştuk. Dolayısıyla kendimize ilk olarak görev edindiğimiz şey, tasarım yapmak değil; tasarıma ilgi duyan daha fazla kitleyi birleştirecek etkinliklerin organizasyonunu yapmaktır. Bu organizasyonları nasıl keyifli, kalıcı ve talep edilebilir hale getireceğimizin tartışmasını yaptık. Etkinlikler için ana amacımız, tasarıma ilgisi olan insanların tanışmasını, buluşmasını, beraber bir masa etrafında buluşmaktan keyif almasını sağlamak, onlara kolektif çalışma ruhunu yansıtmaktır. Bizler de onlarla yürütücüler gibi değil katılımcılar olarak aynı koşullarda çalışacak ve sonuca iyisiyle kötüsüyle beraber varacaktık. Bizler birer organizatör gibi hareket etmeyi tercih ettik, en büyük sorumluluğumuz katılımcıların farklı fikirlerle tanışmasını keyifli hale getirmektir.

İlk Etkinlik! Çer-Çöp

Yukarıda bahsedilen tüm bu süreç tabi ki güllük gülistanlık olmadı. Tabir yerindeyse beyin yakan akşam toplantılarının ardından belli bir süre sonra ilk etkinliğimizle ilgili kararımızı aldık. Basit, anlaşılabilir, organizasyon konusunda bizi zorlamayacak ve katılımcıları dahil olma konusunda çekinceye sürüklemeyecek bir konu seçmeye çalıştık. Bilenler bilir, dünya üzerinde (tahmin ediyoruz ki) herhalde birçok topluluğun, örgütün, derneğin vb. kalabalıkların yapmış olduğunu gördüğünüz duyduğunuz çok temel bir etkinlikle başladık. Çöpleri toplayıp onlardan bir ürüne varmak. Katılımcıların gruplara ayrılması kararı alındı ve her grup kendi ürününü yapıp belirlenen alanda bırakıp gidecekti, ardından fırsatlar doğrultusunda çevresel gözlemler yapılacaktı. Tüketimin ne kadar çok olduğuna dikkat çekme fikriyle başlayan atölye çalışmamız için, yine de doğaçlama bir pay bıraktık. Çünkü bizi en çok heyecanlandıran şeylerden birisi tanışmadığımız insanların ne fikirler sunacağıydı. Kısacası biz açılışı yaptık gerisi onları beklemek oldu.

Etkinlikler için başvuru açtık ve gelen başvurularda başka şehirlerden bize ulaşanları görmek bile ilk etkinliğimizi yapıyorken bizler için tarif edilemez derecede ümit vericiydi. Etkinlik günü geldiğinde 15 katılımcı ve 4 MOTA gönüllüsüyle 19 kişi 3 gruba ayrılıp çalışmalarımızı yapmaya başladık.

Ürünler

Gruplardan birisi bu yeşil alandaki ağaçların altına alternatif olacak bir gölgelik birimi oluşturdular. Ellerindeki atıklarla bezedikleri yüzeyi yol tarafına doğru düzenleyerek, yoldan geçerken ürünü görebilecek kişilerin dikkatini çekmeyi amaçladılar nitekim başarılı oldular. Bir diğer grup, mevcut ağaç gölgesinin altında bir geçiş birimi düzenledi. Atık şişelerden taşıyıcı bir kabuk ve açık kartonları kapladıkları market broşürleriyle tüketime dikkat çekmek istedikleri bir sergi duvarı oluşturdular. Son grup ise ellerindeki atıklarla çalışma alanının karşısında olan gölde yüzdürebilecekleri bir kayak yaptı. O esnada göl kıyısındaki çay bahçesinde oturan, oralarda yürüyen,gezen yaptığımız işin tüketime dikkat çekmek olduğunu anlayan birçok insanın bize yaptıkları geri dönüşleri duymak motivasyonumuzu son derece olumlu etkiledi ki yolda bizimle özçekim yapıp bizi sosyal medya hesabında paylaşacağını söyleyen büyüklerimize bir selamı ve teşekkürü borç biliriz.

Sonuç Olarak;

Bizler ilk etkinliğimizde süpersonik tasarımlar yapmadık,

Gayet eleştirebilir, yok edilebilir, daha iyisi kesinlikle yapılabilir ürünler oluşturduk.

Bunları çevre gözlemine sunduk ve çok güzel geri dönüşler aldık, çocuklarına çöplerin ne kadar fazla olduğunu ve asla yere atmaması gerektiğini anlatan ebeveynlerle tanıştık.

Birbirini tanımayan ya da az çok tanıyan 19 kişi bir araya gelip hep beraber hareket ettik, ve günün sonunda herkesin mutlu ayrıldığını görmek paha biçilemezdi. Sosyal medyada o çok beğendiğimiz etkinlik fotoğraflarından bizlerde de oldu ve bunu burada da yapabileceğimize, bir araya gelmeyi başarıp çok güzel işler yapacağımıza olan inancımızı tazeledik.

Bizler sizinle, sizinle, onunla hepinizle tanışmak bir araya gelmek istiyoruz. Senin fikirlerine öyle ihtiyacımız var ki. Beraberken çünkü çok ama çok güzeliz. Fikri olan, hayali olan, sorusu olan, eleştirisi olan herkesi MOTA büyük bir heyecanla bekliyor. Birdahaki etkinliğimizde görüşmek üzere. Katkıda bulunan herkese teşekkürler.

KOMİSYONLARIMIZ

KÜLTÜREL MİRAS

ve ENVANTER KOMİSYONU

Murat ULAŞ

Şubemizin en eskilerinden olan Kültürel Miras Komisyonumuz, yıllardır biriktirdiği bu çalışmalarını ait olduğumuz topluma ulaştırma, koruma bilincine artı değer katma çabasını öncelikli hedef olarak seçmiştir.

Bunlardan ilki tescilli taşınmaz kültür varlığı yapıların bakım onarım ve kullanım koşullarını özetleyen -bu alanda oldukça boş bırakılmış bilgilendirme eksikliğini ortadan kaldırmak için-, gerek maliklere ile gerek konuyla ilgili meslektaşlarımıza bir "el kitapçığı" (broşür) hazırlamaktır. 2863 Sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu ve ilke kararları ile KUDEB'lerin yetkileri, mevzuat, başvuru yerleri, toplanacak belgeler, teşvik edici kaynak ve kurumlar burada ana başlıklar halinde sunulacak.

Halk arasında yaygın olarak kullanılan "çivi dahi çaktırmıyorlar" anlayışının yerine gelecek "çivinin nasıl çakılacağı" vurgusunu yeğ tuttuk.

İkincisi Adana tescilli veya sivil mimarlık örneklerine ait kimi yapıları, kentin belleğindeki önemini belirten, biliniyorsa mimarının da isminin bulunduğu tanıtıcı plaketler hazırlanmasıdır.

Üçüncü ve doğrudan Şubemizi ilgilendiren madde ise, daha yeterli Şube Hizmet Binası için , öncelikle tescilli bir yapının dönüştürülmesidir. Bu konuya yönelik incelemeler başlatılmış olup bulunan birkaç örnek üzerinde çalışmalar devam etmektedir.

Yrd. Doç. Dr. Öncü BAŞOĞLAN AVŞAR

Mimarlar Odası Muğla Şube Sekreter Üye

1976 yılında doğdu. 1998 yılında ODTÜ Mimarlık Bölümünden mezun oldu. Dokuz Eylül Üniversitesi Mimarlık Bölümü Restorasyon Anabilimdalında yüksek lisans ve doktora eğitimini tamamladı. 2012 yılına kadar serbest mimarlık yaptı. 2012 yılından bu yana Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi'nde öğretim üyesi olarak çalışmaktadır. Çeşitli yeni yapı ve eski yapı restorasyon uygulamaları ile geleneksel ve kırsal mimari üzerine çalışmaları bulunmaktadır

MİMARLAR ODASINI DEĞİŞİME ZORLAYAN ETMENLER

942 adet kayıtlı üyesi bulunan Muğla Mimarlar Odası'nın son yapılan 44. genel kuruluna katılım 70 kişi kadardı. %10'un altında olan bu oranın diğer Anadolu şubelerinde de pek farklı olmadığını duyuyoruz. Katılımın düşüklüğü biryana, alışık olduğumuz genel kurul heyecanı, ateşli konuşmalar, yeni oluşacak yönetim kurulu adayları arasındaki rekabet vb. gibi sürükleyici ve birleştirici ortaklıklar neredeyse hiç yoktu. Yerine getirilmesi gereken bir vazife birkaç mimar arkadaşın çabasıyla gerçekleştiriliyor gibiydi. Mesleğe yeni başladığım yıllardaki genel kurul heyecanı, bitmek bilmeyen konuşmalar, tatlı satışmalar yerini derin bir sessizliğe, yalnızlığa ve umutsuzluğa bırakmıştı. Rekabet edeceğimiz başka adaylar olmamasına rağmen, yönetim kuruluna aday ekip olarak mimarlar odasına bakışımızı ve eleştirilerimizi kaleme alan kısa bir çağrı metni göndermiştik arkadaşlara. "Yok oluyoruz" diyerek dikkat çekmek istemiştik. Çağrı metnine cevaben gelen bir ileti, durumu tüm çıplaklığı ile özetliyordu: "Yok olmanızı önce ben istiyorum..."

Günümüzde ülkemize hâkim siyasi iradenin meslek örgütlerine karşı sürdürmekte olduğu sindirme politikası tartışmasız olarak ortadadır. Bununla birlikte rant, düzensizlik ve hukuksuzluklara teslim edilmeye çalışılan mimarlık ortamı da ayrıca umutsuzluk üreten konulardır. Mimarlar Odası genel merkez yönetimi bu ve benzeri toplumsal konularda kamu yararına pek çok haklı mücadele vermektedir; fakat bu özverili çalışmalarına rağmen oda giderek yalnızlaşmaktadır. Neden odanın içinde bulunduğu sıkıntılı duruma karşı üyelerin büyük çoğunluğu sessiz kalmayı tercih etmektedir? Neden şube genel kurullarına, üye toplantılarına katılım azalmakta, üyeler odadan uzaklaşmaktadır? Elbette ki günümüzde meslek örgütleri modern çağın her geçen gün artan yalnızlaştırıcı ve bireyselleştirici baskılarından etkilenmektedir; fakat yine de yaşamakta olduğumuz sıkıntıların sebebini kendimizde, oda örgütü içinde de aramalı, sağlıklı özeleştirme verebilmeliyiz. Bu yazının amacı Anadolu'daki mimarlar odası şubelerinin yaşadığı sıkıntıları, Muğla ve Denizli şubeleri özelinde gözlemleyerek ortaya koymak, değişen üye yapısı ve mimarlık ortamını analiz ederek odanın işleyişi hakkında yapıcı öneriler geliştirmektir.

Muğla ve Denizli gibi şubelerin üye çoğunluğunu mimarlık ve/veya tasarım ofisi sahibi serbest mimarlık hizmeti veren mimarlar oluşturmaktadır. Bu üyelerin çoğunluğunun oda ile kurduğu ilişki yakın zamana kadar temel olarak "mimari proje mesleki denetimi" zorunluluğu üzerinden olmuştur. Bir başka anlatımla, üye odaya genellikle projelerine mesleki denetim ve/veya büro tescili yaptırmak vb. gibi gereklilikler için gitmiştir. Bu gerekliliklerin zaman içerisinde üye isteklerinin ve/veya tercihlerinin önüne geçmesi, odayı değişmez, katı bir mevzuatı üyeye rağmen uygulayan herhangi bir kamu kurumu seviyesine indirmiş ve oda-üye ilişkisi sevimsiz bir maddi bir zemine kaymıştır.

Denetim bedellerinin yüksek olması üyeler tarafından sürekli dile getirilmesine rağmen, bu eleştiriler yeterince dikkate alınmamış, bugün yapılan düzenlemeler konusunda geç kalınmış, üye odayı kendisine rağmen var olan bir kurum olarak algılamaya başlamış; dolayısıyla odanın sürekliliği açısından varolması gerekli olan temel aidiyet duygusu büyük oranda zarar görmüştür. Bununla birlikte üye-oda ilişkisinin zorunluluklar üzerinden kuruluyor olması üye yapısındaki değişimi de gölgelemiş, mesleğe yeni başlayan mimarların meslek, oda vb. bakış açıları, beklentileri ve aidiyet biçimleri odanın gündemine gelememiştir. Odanın kuruluş yıllarında zorlu mücadeleler vermiş, mimarlık mesleği adına tartışmasız birçok hak elde etmiş bugünün orta yaş ve yaşlı kuşağı mesleğe yeni başlamış genç kuşağı anlamakta geç kalmıştır. İşte 2013 yılında mesleki denetim zorunluluğun hükümet tarafından ortadan kaldırılmasıyla aslında zaten sorunlu hale gelmiş olan oda-üye ilişkisinin aksayan tüm yanları birden, tüm çıplaklığı ile görünür hale gelmiştir.

Günümüzde özellikle Anadolu şubelerinde yoğun olarak yaşanmakta olan sıkıntı her ne kadar mesleki denetiminin zorunlu olmaktan çıkmasıyla başlayan maddi ve ilişkili diğer sıkıntılar olarak görünse de, sorunların temelinde sorgulamakta geç kaldığımız üye yapısı ve mimarlık hizmetlerindeki değişimler yatmaktadır. Mimarlar Odası 1954 yılında kurulmuştur. 1980 yılına kadar çalışmalarını sadece üç büyük ilde gösteren oda, daha sonraki yıllarda Anadolu kentlerinde örgütlenmiştir. Odanın kurulum ve gelişim sürecinde mücadele veren mimarların bir kısmı bugün çalışma hayatından çekilmiş, diğer kısmı ise 45-65 yaş aralığında bulunan mimarlardır. Odanın günümüzdeki işleyiş biçimi ve yapısı esasta bu kuşak mimarların belirlemiş olduğu kurallar üzerinden yürümektedir. Bu kurallar, yapı ve biçim ait olduğu yılların sosyo-kültürel, siyasi ve ekonomik yapısının sonucu ya da yansımasıdır. Oysa odaya her geçen gün yeni, bilgi-iletişim çağında doğup büyüyen, genç mimarlar dahil olmaktadır. İçinde bulunduğumuz koşullar, etik değerler, kültürel ve siyasi algı, insanların bir kuruma besledikleri aidiyet duyguları büyük bir hızla değişip dönüşmektedir. Mimarlar Odası yönetimlerinin bu değişimi görmesi, çözümlemesi, içselleştirmesi ve buna göre politikalar geliştirmesi odanın gelecek kuşaklara işleyen bir kurum olarak iletilmesi bakımından çok önemlidir.

Mimarlar Odasının 44. Dönem Çalışma Raporunda doğum yıllarına göre üye dağılımı aşağıdaki gibi yer almaktadır: 1928 ve öncesi: %, 1929-1938 aralığı %2, 1939-1948 aralığı %7, 1949-1958 aralığı %16, 1959-1968 aralığı %14, 1969-1978 aralığı %21, 1979-1988 aralığı %27, 1989-1998 aralığı %12. 1948 yılında doğan bir mimarın yaşam ve meslek algısı elbette 1988 yılında doğan mimarınkinden farklı olacaktır. Bu durumda odanın işleyişi, üyenin aidiyet duygusu gibi pek çok olgunun kuşaklar arası farklar üzerinden sorgulanması gerekmektedir. Birbirine yakın yıllarda doğmuş olup aynı çağın koşullarını, dolayısıyla birbirine benzer sıkıntıları, yazgıları yaşamış, benzer ödevlerle yükümlü olmuş kişiler topluluğu "kuşak" ya da "jenerasyon" olarak adlandırılmaktadır (www.tdkterim.gov.tr, 2016)

Yeni Üyelerimiz

Tuğba Dilara DÜLGER

Osman Güven KÖKSAL

Melehat ALTAN

Tibet PEKKIYICI

Sevgi ŞİRİNYÜZ

Tarih felsefesi ve kültür tarihi sözlüğünde ise, yeni bir anlayışta yeni bir yaşama duygusunda, yeni biçimlerde birleşen, eskiden belirgin çizgilerle ayrılan kişilerin topluluğu olarak tanımlanmaktadır. Kuşaklar, üyelerinin tutum ve davranışlarını belirlemekte, aynı kuşak üyelerinin benzer olaylara verdikleri tepkiler benzer olmaktadır. Aynı doğum yıllarını paylaşan bireyler birbirlerini aynı grubun üyesi olarak tanımlarken diğerlerini farklı olarak tanımlanmaktadır (Kuyucu, 2014). Yetiştirme tarzları ve içinde bulundukları ortam değişiklikleri nedeniyle kuşaklar arasında gerek karakter, gerek çalışma yöntemleri ve gerekse işlerinden beklentilerinde önemli farklılıklar gözlenmektedir (Keleş, 2011).

Kuşaklar ile ilgili yapılan çalışmalarda 5 farklı kuşaktan söz edilmektedir:

- Sessiz Kuşak: (1946 öncesi doğanlar)
- Bebek Patlaması Kuşağı: (Baby Boomers; 1946 – 1964 arası doğanlar),
- X Kuşağı: (1965 – 1980 arası doğanlar),
- Y kuşağı (1980 – 2000 arasında doğanlar),
- Z Kuşağı (2000 yılı ve sonrasında doğanlar) (Aydın, Başol, 2014).

Günümüzde çalışma hayatında Bebek patlaması, X ve Y kuşakları olmak üzere 3 kuşak birlikte yer almaktadır. Bu kuşakların öne çıkan ortak özellikleri aşağıdaki gibi özetlenmektedir.

Bebek Patlaması Kuşağı: II. Dünya Savaşı'ndan 1964 yılına kadar doğanları kapsayan bu kuşak üyeleri toplumu yeniden şekillendiren kuşak olarak tanımlanmaktadır. Dünyanın insan hakları hareketlerinin, radyonun altın çağının, Türkiye'nin ise ihtilal ve çok partili dönem sancılarının yaşandığı yıllarda doğan kişilerin oluşturduğu kuşak olarak bilinmektedir. Sadakat duyguları yüksek, kanaatkâr ve aynı zamanda bir yerde uzun süre çalışabilen bir yapıya sahiptirler. Teknolojinin kimine yakın kimine göre ise uzak olduğu söylenebilir (Adıgüzel, Batur, Ekşili, 2014). ERC 2011 Raporu'na göre bu jenerasyon, çalışkan, idealist, kararlarında uyumlu bir yapıya sahiptir. Zor işe ve uzun saatler çalışmanın önemine inanan bu kuşak üyeleri uzun dönemli istihdam anlayışıyla çalışmaktadırlar. Kendi kendilerini motive edebilen ve takdir edilmekten hoşlanmayan bir yapıya sahip oldukları söylenebilir. Türkiye'de II. Dünya savaşı sırasında ya da hemen sonrasında doğan bu kuşak, soğuk savaş kuşağı olarak da bilinmektedir. TBMM'nin çoğunluğu bu kuşaktan oluşmakla birlikte şu an Türkiye nüfusunun %19'luk bir kısmını oluşturmaktadır (Adıgüzel, Batur, Ekşili, 2014, 171-172).

X kuşağı: 1965-1980 yılları arasında doğan, çoğunluğu sessiz kuşakların çocukları olan bu kuşak baby boomerlardan farklı olarak daha kanaatkâr ve daha gerçekçi bir kuşak olarak tanımlanmaktadır (Akdemir, 2013). X kuşağı bireyleri, teknoloji ve bilgi ile barışık, girişimci, amaç odaklı ve bağımsızdırlar. İş yaşamında sadık, kanaat duyguları yüksek ve aynı işte uzun yıllar çalışmış olmaları ortak özellikleridir

Merve Nur BALÇIK

İlyas AKSOY

Ece Sultan KARACIK

Özge ŞİRE

Tuğçe ÖRNEK

*Aramıza
Hoş
Geldiniz...*

Daha iyi kariyer imkânları ararlar, teknolojik devrime denk geldiklerinden zorunlu olarak teknoloji kullanmaya başlamışlardır. Toplumsal sorunlara karşı duyarlı, iş motivasyonları yüksek ve otoriteye saygılıdır (Aydın, Başol, 2014). Türkiye'nin %22'sini oluşturan bu kuşak uzmanlar tarafından çalışkan, realist, kanaatkâr ve rekabetçi olarak tanımlanmaktadır. Bu kuşağın yetiştiği dönem petrol krizleri ve ekonomik sarsıntılarla geçmiştir. '68 kuşağı' gelişmelerinin de yaşandığı bu dönemde Türkiye'de üniversite olayları ve sağ-sol çatışması artarken, televizyon da değerli bir iletişim aracı haline gelmeye başlamıştır (Adıgüzel, Batur, Ekşili, 2014, 173).

Y kuşağı: 1980 ile 2000 arasında doğanların oluşturduğu bu nesil "internet kuşağı", "Echo-Boomers", "Millenial" ve "Nexters" olarak da anılmaktadır. Birçok araştırmacı Y kuşağının sosyal ve iş hayatında yeni bir dönüşüm dalgası yarattığını iddia etmektedir (Aydın, Başol, 2014). Dijital medyanın cazibesıyla büyüyen ilk kuşak olma özelliğine sahip Y kuşağı üyelerinin üçte ikisi, beş yaşından önce bilgisayarla tanışmıştır. Arkadaşlarına, ailelerine, bilgilere ve eğlenceye günün her anı ulaşabilen bu kişiler, küresel ekonomik krizden diğer kuşaklara oranla daha kötü etkilenmelerine rağmen iyimserliklerini korumuşlardır. İlgi odağı olmaya alışık olmalarının yanında beklentilerini yüksek tutan kuşak üyeleri hedeflerini de net olarak tanımlamaktadırlar. Diğer kuşaklara göre en yaşlı ebeveynlere sahip olan bu bireyler çekirdek aile içerisinde yetişmişlerdir. Dörtte birinin ebeveynleri en az üniversite eğitimi almışken, üçte biri boşanmış anne ve babaya sahiptir. Yüksek adaptasyon gücüne sahip ve çoklu görev yapabilmektedirler. Bunun yanında yaptıkları işlerden çok kolay sıkılabilen bir yapıları bulunmaktadır. Bu kuşaktakiler ileri düzey düşünebilme ve hızlı bir bilgi edinme sürecine sahiptirler. Değişimi kucaklamak için isteğe ve sürekli yeni yaklaşımlar içinde geleceğe meydan okuyabilme kapasitesine sahiptirler. Ayrıca bu kuşaktakiler yüksek hayat standartlarına sahip olmakla birlikte takım çalışmalarında da ön plana çıkmaktadırlar. Bu kuşakta yer alan kişiler akıllı, özgürlüklerine düşkün, teknoloji tutkunu ve teknoloji kullanımını iyi bilen bir kuşak olarak tanımlanmaktadır. Günlerinin yaklaşık onbeş saati medya ve iletişim teknolojileri ile etkileşim halinde geçen bu kuşak için hayatlarını rahat yaşamak çok önemlidir. Bu kuşak için teknoloji hayatlarındaki pek çok şeyin simgesi durumunda olup, Y kuşağının X kuşağına göre en üstün olduğu konulardan birisidir. Türkiye'de özgürlüğüne düşkün, kolay adapte olabilen, çabuk vazgeçen, iyi eğitilmiş, otoriteye meydan okuyan, teknoloji hayranı olan gençlerden oluşan bu nesil; sahip oldukları imkânlar sayesinde küreselleşmenin etkilerinin en iyi şekilde hissedildiği, ekonomi ve kültürlerarası etkileşimin arttığı bir dönemde yaşamaktadır. Türkiye'de yaşayan yaklaşık 76 milyon kişinin %35'i Y kuşağı üyesidir (Adıgüzel, Batur, Ekşili, 2014, 173-174).

Y kuşağı üyeleri, seçtikleri uğraşlarda başarılı olmalarına yardım etmek için onları yakından izleyen ve destekleyen ebeveynler ve öğretmenler ile büyümüş olduklarından kariyer kararları verirken de ebeveynlerine danışmaya veya güvendikleri daha deneyimli, bilgili rol modellerin tavsiyelerine ihtiyaç duymaktadırlar. Y kuşağı için günlük işlerinin dünyada olumlu bir değişime katkı sağladığını görmeleri oldukça önemlidir.

Yeni Üyelerimiz

Nuriye Ceren KAPLAN

Pelin TANATAR

İsmail SEYFİOĞLU

Sümeyranur ÖZDEMİR

Burcu FINDIKKIRAN

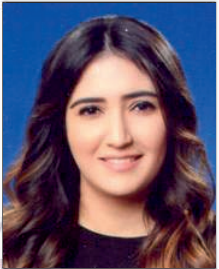
Yenilikçi fikirler üretmeleri için teşvik edilmeleri, işleyişe sağladıkları katkıların takdir edilmesi, çalışma yaşamında Y kuşağı için bir gereksinim olarak ortaya çıkmaktadır. Diğer yandan bu kuşak üyeleri, sorumluluk almak, esnek iş ortamı, saygınlık unsurlarına düşkünlük, ekip çalışması, her şeyi geçici görmek, sürekli öğrenmek, iş yerinde eğlence ve tutku arayışı, beklentilerini anında gerçekleştirme eğilimi, iş ve özel yaşam arasında denge kurmak gibi özellikleri çalışma yaşamlarında aramaktadırlar (Aydın, Başol, 2014, 3).

Mimarlar Odası üyeleri yukarıdaki ortak özellikleri özetlenen kuşaklara göre sınıflandırılırsa aşağıdaki oranlar elde edilmektedir:

- Bebek Patlaması Kuşağı (1946-1964 arası doğanlar): %23
- X kuşağı (1965-1980 arası doğanlar): %35
- Y kuşağı (1980-2000 arası doğanlar): %39

Verimli ve etkin çalışma yaşı 65 olarak kabul edilirse bundan yaklaşık 10-15 yıl sonra mimarlar odasında X kuşağının da büyük oranda çalışma hayatından çekileceği, Y ve Z kuşaklarının etkin olacağı görülmektedir. Y kuşağının 2025 yılı itibarıyla çalışan nüfusun %75'ini oluşturacağı ve 2018 yılında bir önceki nesilden daha fazla harcama gücüne sahip olacağı tahmin edilmektedir (Kuyucu, 2014). Tüm bu verilerden hareketle mimarlar Odasının üreteceği politika ve stratejilerde üye sayısının yaklaşık %40'ını oluşturan Y kuşağı mimarlarının değer ve beklentilerini dikkate alması gerektiği açıktır. Bu kuşak üyeleri mevcut oda yapısı içerisinde apolitik, toplumsal olaylara karşı duyarsız vb. gibi olumsuz değerler üzerinden eleştirilmektedir. Yukarıda yer verilen Y kuşağı ortak özellikleri önceki kuşaklar tarafından olumsuz olarak nitelenebilir; fakat bilindiği gibi bu kuşak 2 yıl önce Türkiye'de Gezi Hareketinin öncüsü olmuştur. Kendi değerleri, biçim ve kalıplarına uygun olduğu sürece toplumsal ve çevresel olaylara karşı duyarlı olabileceklerini göstermişler, muhalif duruşlarını barışçıl, eğlenceli ve mizahi biçimlerde ortaya koymuşlardır. Gezi hareketinin çeşitli biçimleri üzerinden Y kuşağını anlamak mümkündür.

Bu kuşak ile odanın mevcut politika, biçim ve işleyiş kalıpları uyumlu olmayabilir. Otoriteye meydan okuyan, teknoloji hayranı, mesleğinde eğlence ve tutku arayışı içinde olan bu kuşak mimarlarını sadece mesleki denetim, büro tescil vb. gereklilikler üzerinden odaya getirmenin mümkün olmadığı açıktır. Genç mimarların daha önceki kuşak mimarları gibi odaya aidiyet beslemeleri ya da aidiyet duygularını katı toplumsal kalıplar üzerinden geliştirmeleri beklenemez. Oda, bugünkü algısı ve işleyişinde olduğu gibi katı, somut bir gereklilik olmaktan çıkıp esnek, şeffaf ve dönüştürülebilir bir yapıya kavuşmalıdır. Elbette ki bir meslek örgütü olarak demokratik bir toplumdaki işlevi, kamu yararı adına yüklenileceği sorumluluklar devam etmelidir; fakat işleyiş biçimi yeni kuşakların beklenti ve tercihlerine yer açabilmelidir.

Gizem KÜPELİ

Ersin ASLAN

Zahide Rüveyda SERTKAYA

Serdar GÜMÜŞTAŞ

Beste TAŞ

*Aramıza
Hoş
Geldiniz...*

Üye yapısında izlenen değişimlerin yanı sıra Anadolu kentlerinde serbest çalışan mimar sayısının her geçen gün artması ve buna karşılık yapı alanının aynı oranda genişlememesi odanın üzerinde çalışması gerekli bir sorun olarak ortaya çıkmaktadır. Odanın üye sayısı 2000-2014 yılları arasında %68 artmıştır. Ülkemizdeki mimarlık okullarının sayısı günümüzde 100'ü geçmiştir. Bu okulların düzenli olarak mezun vereceği düşünüldüğü zaman, yapı ve mimarlık alanında odanın yeni arayışlar içinde olması gerektiği açıktır. Niceliksel olarak bakıldığı zaman yapı alanında daha fazla mimarın olması daha fazla çevre ögesinin tasarıma konu olması anlamına gelebilir. Bir başka anlatımla, artık yapı çevrenin hemen her ögesinin mimarlar tarafından tasarlanıyor olması, dolayısıyla daha yaşanabilir çevreye sahip olmamız beklenir. Oysa niceliksel bu artış henüz nitelikli bir çevre elde etmemiz için bir araç haline gelememiştir. Mimarlık okullarında verilen eğitimin kalitesi ve yeterliliğini başka bir tartışmanın konusu olarak dışarıda bırakacak olursak, imar kanununda, ilgili yönetmelik ve mevzuatlarda yer alan tasarım, resmi izne, teknik kontrol ve izlemeye tabi yapı çevre öğelerinin artırılması gereklidir. Örneğin güncel olarak enerji tasarrufu amacıyla yapılar hızla mantolanmaktadır. Sokak silüetlerini önemli oranda etkileyen bu yapı eyleminde birçok mimari detay bulunsa da resmi olarak mimar sürece dâhil edilmemiştir. Benzer biçimde bakım ve onarımdan geçirilen birçok yapı ne ilgili kurumlar ne de proje müellifleri tarafından izlenememektedir. Mimar sadece yeni yapılaşma alanında inşaat öncesi tasarım sürecinde ve kısmen inşaat sürecinde yer almaktadır. Oysa yapıların da yaşam süreçleri ve bu süreçte geçirdikleri pekçok değişimler vardır. Mimarlar Odası yönetimleri günümüzde hızla değişmekte olan yerel ve ulusal inşaat ve mimarlık ortamlarını bu bağlamda analiz etmeli ve mimarın hizmet alanını genişletip çeşitlendirmelidir.

Bu yazıda Mimarlar Odası Anadolu şubelerinin güncel olarak yaşamakta olduğu sıkıntılara işaret edilmiş, özellikle üye yapısında görülen değişimler vurgulanmış ve Y kuşağı mimarlarının yaşam ve meslek değerlerinin oda politikalarında dikkate alınması gerekliliği öne çıkarılmıştır. Mimarlar Odasının işleyen, etkin ve verimli bir kurum olarak gelecek kuşaklara aktarılabilmesi için bu kuşakların odanın mevcut yapısı içerisinde kendine yer bulabilmesi gerekmektedir. Bilimsel çalışmalardaki ortak kanı, kuşakların birbirlerine yer açarak, yeni kuşakların bir önceki kuşakların deneyimlerinden faydalanarak çalışması gerektiği yönündedir. Zorlu toplumsal süreçlerden geçerek bugüne gelmiş Mimarlar Odası örgütünün yaşanan değişim ve dönüşümü hızla analiz ederek içselleştireceği, kısa zamanda eleştirel ve ortak bir akıl- dil geliştireceği düşüncesindeyiz.

KAYNAKLAR

- Adıgüzel, O., Batur, H.Z., Ekşili, N., (2014) "Kuşakların Değişen Yüzü ve Y Kuşağı ile Ortaya Çıkan Yeni Çalışma Tarzı: Mobil Yakalılar", Süleyman Demirel Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, sayı:19, ss: 165-182
- Aydın, Ç.G., Başol, O. (2014) "X ve Y Kuşağı: Çalışmanın Anlamında Bir Değişme Var mı?", Electronic Journal of Vocational Colleges, sayı: Aralık 2014, ss-1-15
- Akdemir, A. (2013) "Y Kuşağının Kariyer Algısı, Kariyer Değişimi ve Liderlik Tarzı Beklentilerinin Araştırılması" Ekonomi ve Yönetim Araştırmaları Dergisi, Cilt:2 / Sayı:2 ss: 11-42
- Keleş, N.H. (2011) "Y Kuşağı Çalışanlarının Motivasyon Profillerinin Belirlenmesine Yönelik bir Araştırma" Organizasyon ve Yönetim Bilimleri Dergisi, sayı:2 cilt: 3 ss: 129-139
- Kuyucu, M. (2014) "Y kuşağı ve Facebook: Y Kuşağının Facebook Kullanım Alışkanlıklarını Üzerine bir İnceleme" Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi, sayı:49 cilt: 13, ss: 55-83

KENTSEL DÖNÜŞÜM

Basri GAZİ

*Kentsel Dönüşüm..**Bir İncir Ağacı Meselesi..*

Kutsalımıza dokunmadan olmazdı çünkü bu iş. İncir kadim bir meyve nede olsa, kutsal kitaplarda adından sıkça bahsettirir hatta yaprağının geniş olması münasebetiyle birçok görsel tasvirde tasarlanmış ilk kıyafet olarak rastlayabilirsiniz kendisine. Dahası elde ne kadarı kaldıysa bizim kültürümüzde de hem iyiyi hem de kötüyü betimlemek için çokça deyişin, deyim in ve atasözünün başkahramanıdır incir. Aslında yaptığımız filolojik bir tartışma olsaydı konu çok keyifli gelişebilirdi az önce yaptığım garip girişten sonra, ancak bu noktada konumuz bizi 'ocağına incirağacı dikmek' sözüne getiriyor.

Küçük bir incir çekirdeğinin büyüüp gövdelenmesi ve yılların hatta 2 ya da 3 neslin emeği olan evimizi, komşularımızı ve evimizi çevreleyen tüm fiziki çevreyi elimizden almasından bahsediyoruz.

Kentsel dönüşüm kapsamında kat maliki, bu arada kat malikliği için süre yada hisse sınırlaması bulunmamaktadır, Çevre ve Şehircilik bakanlığınca lisans verilmiş kurumlara riskli yapı tespit raporu için başvurur vurmaz, rapor 15 günde ildeki Altyapı ve Kentsel Dönüşüm Müdürlüğüne teslim ediliyor. Rapor, Müdürlük tarafından tapu sicil müdürlüğüne gönderiliyor ve tapu; binanın riskli olduğuna dair tapuya şerh koyuyor ve maliklere yeni durumu tebliğ ediyor. Bundan sonra elinizde, dikilmeye hazır incir ağacı bulunuyor ki buna onaylanmış, tapuya şerh konulmuş ve maliklere tebliğ edilmiş riskli yapı denetim raporu deniyor.

Her kağıt mendile 'selpak' deriz biz, Kentsel Dönüşüm de 6306 sayılı afet riski altındaki alanların dönüştürülmesi hakkındaki kanundur, afet riski altındaki alanların ve bu alanlar dışındaki riskli yapıların bulunduğu arazilerde; fen, sanat norm ve standartlarına uygun, sağlıklı ve güvenli yaşama çevreleri teşkil etmek üzere iyileştirme tasfiye ve yenilemeye dair usul ve esasları belirlemek maksadıyla çıkarılmış yasanın genel geçer adıdır. Bahsi geçen 6306 sayılı kanun, riskli bina ya da alanların yenilenmesi temel hedefi ile çıkarılmış olup objektif bir şekilde insan can güvenliğini esas almıştır.

Peki, insan sadece binası riskli olduğu için mi ölür? Sadece deprem anında yaşadığı evin sağlam olmasıyla mı hayatta kalır? Öyle olsa 20. Yüzyılın başında yazar mıydı Tolstoy 'İnsan Ne ile Yaşar' adlı romanı, ya da beklide öyledir dimi Aziz Nesin' in 'Yaşar Ne Yaşar Ne Yaşamaz' da anlattığı gibi (!)

Örneğin 2,3 en fazla 4 katlı konutlara göre planlanmış şehirlerde, riskli olduğu gerekçesiyle yıkılan her binanın yerine inşa edilen yoğunluğu daha yüksek yapılarla sokakları, caddeleri bırakın araç kullanıp park etmeyi yürümeye dolaşmaya hatta nefes almaya elverişsiz hale getiriyoruz. Sokakları bir kere kaybettiğimizde geri dönülmez bir şekilde mahallelerimizi komşularımızı kısacası kültürümüzü de yitirmiş olacağız.

- 1-<http://www.csb.gov.tr/gm/altyapi/index.php?Sayfa=sayfa&Tur=banner&Id=114>
- 2-<http://www.csb.gov.tr/gm/mpgm/index.php?Sayfa=sayfa&Tur=webmenu&Id=13044>
- 3-<http://denmark.dk/>
- 4-<https://en.wikipedia.org/wiki/Cheonggyecheon>
- 5-Yrc. Doç. Dr. Çiğdem Berdi
- 6-<http://2014-2015.nclurbadesign.org/uncategorised/cheonggyecheon-river-restoration-project-restoration-environmental-social-economic-seoul/>

Medeni ülkelerde yapılan her eylemin belirli bir sebeple ve kuralla yapılması gerekir, örneğin şehircilik temelinde kaç kişiye kaç metrekaare park okul cami gibi sosyal donatı gerekeceği ile bu insanların yaşadıkları evlerin yüksekliklerinden sokakların ve caddelerin genişliklerine dair tanımları Mekansal Planlar Yapım Yönetmeliğinde (2) yapılmıştır. Sorun bu süreçte her zamanki gibi kendi koyduğumuz yasalara aykırı hareket etmemizdir. Çocuklarımızın vakit geçirdiği beklide fiziki olarak sosyalleştiği tek alanlar olan parklar yetmediğinde, okullarımız, kreşlerimiz, sağlık ocaklarımız, otoparklarımız, su elektrik doğalgaz ve kanalizasyon sistemlerimiz artık bize yetmez olduğunda anlayacağız beklide o Kızılderili atasözünü 'Son İrmak Kurduğunda, Son ağaç Yok Olduğunda, son Balık Öldüğünde, BEYAZ ADAM paranın yenmeyen birşey Olduğunu Anlayacak'

Oysa sebebiyle milyarlarca lira harcanan ve sayesinde milyarlarca lira kazanılan bir yasa hem riskli yapıların hem de riskli alanların dönüştürülmesinde, insanların daha sağlam yada dayanıklı binalarda oturmasının yanı sıra, yerel ve ulusal mimariye sınıf atlatmada, insanların yaşadığı fiziki çevrenin geliştirilmesinin ve toplumsal refah düzeyinin artırılmasında, ekolojik dengeler gözetilerek çevreye daha uyumlu yaşamının zeminin hazırlanmasında, çocuklarımız ve gençlerimiz için çok daha verimli alanlar sağlayarak medeni devletler seviyesine hızla yükselmemizde, sürdürülebilir bir çevreye sahip olmamızda kısacası daha iyi bir şehre ülkeye dünyaya sahip olmamıza katkı sağlayabilirdi.

En azından bireysel sorunlarınızın çözümleri için; bahsi geçen yasa kapsamında dönüştürülmesi gündeme gelen yapılarla ilgili olarak sürecin en başından teknik ve hukuki açıdan danışmanlarla yönetilmesi ve temel olarak süreçte bir Mimar ve bu konuda uzmanlığı bulunan bir avukat ile beraber çalışılması vatandaşların bu süreçte gerek m2 gerek sosyal donatı gerekse finansal zarara uğramaması için en kolay ve öne çıkan yöntem olarak görülüyor.

Modernizm Ve Güzellik Anlayışının Değişimi

Eda HALLAÇELİ

19. yüzyılın sonlarına doğru ortaya çıkan modernizm akımının mimarlık alanındaki yansıması hem biçim hem de renk açısından sakın, yalınürünler olarak karşımıza çıkmıştır. Modernizm akımının ve öncülerinin de benimsediği; yapının, öncelikle işlevini yerine getirmesine yönelik bu anlayış, eserleri ortaya koyan modernistler tarafından diğer güzellik kaygıları ve ihtiyaçlarla da birleştirilmeye çalışılmıştır.

Modern yapılardaki süssüz, sakın ve dingin bu yaratım anlayışının özellikle 21. yüzyıl insanına 'güzel' geldiğini söylemek mümkündür. Bu çıkarımı daha iyi anlayabilmek için, bu yüzyıl insanının hızlı, saatli ve tekrarlayan yaşantısını örnek gösterebiliriz.

Belli saatte uyanıp, belli saatler içerisinde çalışan, belli saatler içerisinde yemek yiyerek, gerek kendisine gerekse sosyal yaşantısına zaman yaratabilmek için hızlı olmak zorunda kalan, dinamik yaşayan bir insanın; girişi gizlenmiş, pencereleri ince, uzun, sık ve etrafı süslenmiş; cephesinin sürekli, hızlı hızlı bir şeyler anlatmak istiyormuş gibi konuşmaya çalıştığı hareketli bir yapıda, kendi yaşantısının yansımasını bilinçli veya bilinçsiz hissedip bundan huzursuzluk duyması mümkündür. Dolayısıyla, yine aynı yaşantıya sahip bir insan; girişi, onu yormak istemezcesine ortada ve camlarla çevrili, pencereleri kare veya dikdörtgen ve sanki gürültü yapmak istemiyormuşçasına yan yana gelip sessizce durarak bir cephe yaratan bir yapıda kendisini daha sakın hissedebilir.

"Bir şeyi güzel bulmak demek, iyi bir yaşamın nasıl olması gerektiğine ilişkin düşüncelerimizin bir nesne üzerinde somutlaştığını görmek demektir."

(Alain de Botton, Mutluluğun Mimarisi)

Başka bir örnekle; iş çıkışı şehrin insan kalabalığında veya yorucu trafiğinde, hızlı hızlı eve gitmeye çalışan biri, yolu üzerindeki bir sanat müzesine girip modern sanat eserleri sergisi gezdiğinde, bu eserler ona güzel gelebilir. Sanat müzesinin, geniş ve sakın boşlukları, modern sanat eserlerinin az sözcükle çok şey anlatmaya çalışan hali kişiyi rahatlatılabilir ve ruhunun ihtiyacı olan o dinginlik ihtiyacını doyurabilir. Bu da o yapının, o eserin -dolayısıyla da modernizmin- o insan için 'güzel' algılanması demektir. Ancak her zaman form ve biçim güzellik için yetmeyebilir.

Görünüşi ve hissettirdikleri dolayısıyla güzel görünen bir yapı işlevini doğru bir şekilde yerine getiremiyorsa, o yapının güzel olduğunu söylememiz mümkün olmayacaktır. Örnek olarak, modern bir üslupla inşa edilmiş bir konutun yaşam alanlarında gerek termal gerekse işitsel konfor sağlanamıyorsa, konutun çatısı bölgenin iklim özelliklerine uygun değilse ve kullanıcıya kullanımda sorun yaratıyorsa bu konutun güzel olduğunu söyleyemeyiz. Sade hatlı, gri tonlamalı ve görenleri hayran bırakan bir sandalye, oturma işlevini yerine getiremiyor, kullanıcı için sorun yaratıyorsa; dış görünümüyle bize hissettirdiklerine rağmen bu sandalyenin güzel olduğunu söyleyemeyiz. Bu da modernolan her ürünün illa ki güzel olmadığı anlamına gelir.

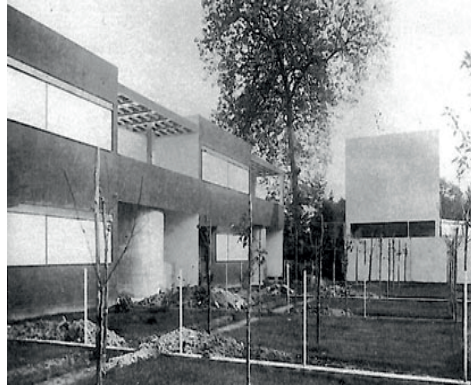
Öte yandan, modernizmi ve onun etkisinde ortaya çıkan ürünleri sadece belli bir yaşantıya sahip, belli bir zaman diliminde yaşayan insanlar üzerinden anlamaya çalışmak da doğru olmayacaktır. Modernizm de, diğer tüm sanat akımları gibi evrensel bir kavramdır. Dünya ise farklı kültürlerle, farklı inançlara, farklı dillere ve değerlere ev sahipliği yapar. Bu nedenle, mimarlıktaki diğer kavramların olduğu gibi, güzellik anlayışının da kesin bir cevabı olduğunu söyleyemeyiz.

1923 yılında Henry Frugés adlı bir Fransız sanayici, mimar Le Corbusier'den fabrikasında çalışan işçiler ve aileleri için lojmanlar tasarlamasını ister. Bordeaux yakınlarında, Lége ve Pessac'ta bulunan fabrikalarının hemen yanında inşa edilen lojmanlar kutu gibi görünümleri, uzun dikdörtgen pencereleri, dümdüz çatı ve duvarlarıyla birer Modernizm abidesidir.

Fakat bu evlerde yaşayacak olanların güzellik anlayışı onunkinden hayli farklıdır.

Bu evlere yerleşecek insanlar her gün aynı mavi önlükleri giyerek kocaman hangarlarda çalışmak, çam ağacından yapılmış kutulara şekerler doldurmak zorundadır. Pek çoğu Bay Frugés'in fabrikasında çalışmak için civar köylerdeki evlerini bırakıp gelmiştir, bu yüzden evlerini, köylerini, tarlalarını özlemektedir. Vardiyaları bitince, ev diye döndükleri yerin, onlara yine sanayi dünyasını çağrıştırmaması en son arzu ettikleri şeydir.

(Alain de Botton, Mutluluğun Mimarisi)

(LeCorbusier, lojmanlar, Pessac, 1925 ve 1995)

Solda; LeCorbusier'in tasarladığı hali

Sağda; fabrika işçileriyle yapıların değişimi

Alain de Botton'ın kitabında söz ettiği hikayedeki işçiler, bir köy yaşantısında büyümüş, kent yaşantısına ayak uydurmaya çalışan insanlardan farklı bir kültürle yaşamışlardır. Onlar, gökdelenlerin katları arasında günlerini, aylarını geçirmemiş; iş çıkışı trafiğinde zaman öldürmemiş; araçlarına park yeri bulmak için strese girmemiş insanlardır. Aynı ülkede bile olsalar, bu farklı iki kesimin hayat algısı, yaşam tarzı ve şekilleri güzellik algılarını değiştirmiştir.

Aynı ayrımı, farklı sanat akımları arasında görmek de mümkündür. Gotik tarzın süslü ve detaylı anlayışını güzel ve doğru bularak destekleyen mimarlar, ressamalar ve diğer sanat adamları için 'güzelliğin' farklı bir anlam taşıdığı açıktır. Çünkü onlara göre güzellik, gökyüzüne doğru uzayıp sivrilen kulelerde, çok sayıda renkli pencerelerde ve detaylı süslemelerdedir.

Keene'e göre, Japonların güzellik anlayışı Batılılarınkinden belirgin biçimde ayrılıyordu. Japonların güzellik anlayışında simetri değil düzensizliğe düşkünlük, sonsuzluk arayışı değil geçicilik, gösteriş değil sadelik hakimdi. 'Buna yol açan ne iklimdir ne de genler' diye ekliyordu Keene. Japon ulusunun güzellik anlayışını biçimlendiren Japon yazarların, ressamaların ve Kuramcılarının eylemleridir.

(Alain de Botton, Mutluluğun Mimarisi)

Mimarlık çok değişik bir sanattır. Çünkü ulusların öyle değişik dinleri, öyle değişik gelenekleri var ki, bir ülke için uygun ve normal olan, diğer ülke için olmuyor.

(Tomaso Temenza)

Güzellik anlayışının değişimine ve evrimine bir de bireyin kendi değişimi kistasını eklemek gerekir. Nasıl ki bir kitabı, belli bir yaşta okuduğumuzda anladıklarımız, çıkarımlarımız farklı oluyorsa; bir şarkıyı farklı yaşlarda, farklı ruh hallerinde veya farklı yer ve zamanda dinlediğimizde hissettiklerimiz farklı oluyorsa, bir binanın ya da bir eserin bizim için güzel olup olmaması, zaman içerisinde yaşadıklarımız ve değişimlerimizle de değişebilir.

Doğup büyüdüğümüz evi, içerisinde ailemizle yaşarken güzel bulmayabiliriz. Fakat taşınıp aradan yıllar geçtikten sonra o binanın bulunduğu yere gidip baktığımızda artık sadece binayı değil, içerisinde yaşadığımız anıları da görürüz. Sinirli bir anımızda çarpıp çıktığımız kapısını, kahkahalarımızı sokağa taşıyan pencerelerini, etrafında koşarak oyunlar oynadığımız duvarlarını artık bir başka görürüz. Bu da o evi bizim için artık 'güzel' kılabilir. Ev değişmemiştir, kapısı, pencereleri hatta cephesi de değişmemiştir. Değişen, bizim o eve bakış açımız ve onu gördüğümüzde hissettiklerimizdir.

“1965'te Berlin'deydim, Otto Frei'yi ziyaret ettiğimizi anımsıyorum. Bremen liman kentini yapay bir şekilde, bazı açıklıklar ya da pencereler yarısaydam yapılmıştı, kumlu camdan. Otto Frei, böyle yaparak, çatısı olan tüm evleri görüş alanından çıkardığını söylemişti, çünkü geçmişin izlerini görmeye dayanamıyordu artık.” (Philippe Sollers)

Şehrin modernizm anlayışı ile inşa edilmiş bir yapısı, bir zaman dilimi için bize anlamsız, kötü ve çirkin gelirken; aradan geçen zaman ve yaşanmışlıklarla o yapı bizim için artık, arkadaşlarımızla buluşmalarımızı ifade edebilir ve artık onu güzel bulabiliriz. Gotik tarzda inşa edilmiş bir yapıyı bir dönem güzel bulurken, içerisinde hayatımızın en kötü zamanlarını yaşayabilir, devamında o yapının artık güzel olmadığını düşünebiliriz.

Sonuç olarak; mimarlık doğası gereği, merkezine insanı alan, insanın duygu ve düşüncelerinden beslenen bir kavramdır. Bu nedenle sanat ile daima iç içe olan mimarlık ve dolayısıyla da mimar, bir ürün ortaya koyarken zamanın ihtiyaçlarının yanı sıra, o ürünün insan üzerindeki etkilerini de göz önünde bulundurur. Modern; yapısı, dokusu, rengi ve formuyla o dönem için güzel olarak doğma amacındadır. Fakat uzun zaman sonra zamanın 'modern'i de geçmişte kalacak ve ilerleyen zaman dilimindekiler için modernliğini yitirecektir. Ortak payda üzerinden, ortak bir bakış açısı ile bakan gözler içinse modern daima güzel kalacaktır.

KOMİSYONLARIMIZ

YAYIN KOMİSYONU

Sosyal Etkinlikler Komisyonu

Altay ÇOLAK
Özlem ŞENYİĞİT
Kasım ÇELİK

Amacı Mimarların, sosyal iletişimlerinin arttırılması ve paylaşımlarının geliştirilmesi olan Sosyal Etkinlikler Komisyonu ilk toplantısını 29 Şubat 2016 tarihinde Mimarlar Odası Adana şubesinde gerçekleştirmiştir. Komisyonumuz etkinlik takviminin oluşturulması ve yeni fikirlerin ortaya çıkarılması için periyodik olarak toplantılar düzenlemiştir. Bu toplantılarda ortaya çıkan görüşler sonucunda;

- * Mimar ve mimar adaylarını oda çatısı altında buluşturmak,
- * Genç Mimarların Odaya katılımlarını özendirmek, onları ait hissettirmek,
- * Sosyal sorumluluk projeleri üretmek,
- * Üyelerin mesleki gelişimine katkı sağlamak,
- * Teknik ve kültürel geziler düzenlemek,
- * Meslek alanındaki yeniliklerden haberdar etmek,

gibi konu başlıkları çalışma planımızın ana çerçevesini oluşturmuştur.

Bu çerçevede komisyonumuz;

- * Sosyal sorumluluk projeleri kapsamında oda üyelerinin mimarlık malzemelerini, mimarlık öğrencileriyle paylaştığı "Askıda Gönne" etkinliği organize edilmiştir. Hali hazırda odamızın bir köşesinde sizlerin desteğini ve ilgisini beklemektedir.
- * Ayrıca bir zamanlar kullanılan pistole, şablon, sürgülü cetvel, grafos ve rapido takımı gibi mimari çizim malzemelerin yer aldığı minyatür bir mimarlık aletleri müzesi camekanını hazırlığı için katkı ve bağışlarınızı beklemekteyiz.
- * Üyelerin mesleki gelişimine katkı sağlamak ve yeniliklerden haberdar etmek amacıyla "Jotun Semineri" düzenlenmiştir. Düzenlenen bu seminer ile meslektaşlarımızın, boya teknolojisiyle tanışması ve uygulamalarını görmesi amaçlanmıştır.
- * Tarihi ve kültürel zenginliklerimizle buluşmak amacıyla Tarsus, Karatepe ve Payas ilçelerine "Teknik Geziler" düzenlenmiştir.
- * Bu yurtiçi gezileri, yurtdışı olarak başlatmak üzere Sonbaharda Berlin gezisi hazırlıkları başlamıştır. Berlin şehrinin seçilmesindeki en önemli faktör, mimarlık tarihinde yer tutan birçok mimari yapının burada bir arada kolaylıkla görülmesidir. Sizlerden göreceği ilgi doğrultusunda yeni yerler, yeni geziler planlanacaktır çünkü bir mimarın başta yöresini ve ülkesini, daha sonra benzer ve ayrı kültürleri görmesi basit bir turizm faaliyeti değil, mesleğinin bir gereğidir diye düşünüyoruz.

Komisyonumuzun hedefleri doğrultusunda önümüzdeki süreçte mesleki seminerler, firma sunumları, mimarlık söyleşileri, sergiler, teknik geziler, eğitimler ve atölye çalışmaları gibi birçok etkinliğin düzenlenmesi hedeflenmektedir.

Bu komisyon sizden gelen destek ve önerilerle çalışmalarına devam etmeyi planlamaktadır. Bütün oda üyelerimizin komisyonda aktif görev alması en büyük dileğimizdir.

GELECEK SAYIDAN BAŞLIKLAR

Katalan Mimarlar Ali/Silvia Özler

2. Çuk Üni 2015/2016 Yılı Diploma Sunuları

Komisyonlardan

Duayen Mimarlarımız

Peter Eisenman İle Söyleşi Erdem Tüzün

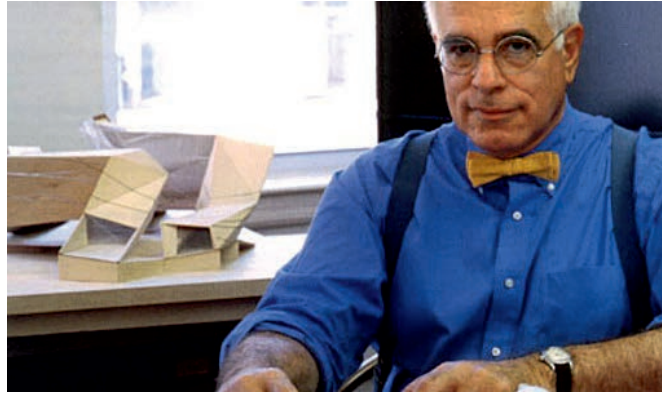
Teknoloji ve Mimarlık

Adana Müzesi Milli Mensucat Fabrikası

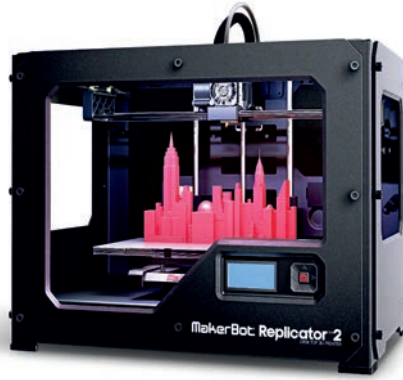
Geziyorum Özbekistan

Payas Sokollu Külliyesi Devam

Restorasyon: Rakı Fabrikası

Peter Eisenman

Teknoloji ve Mimarlık

Adana Müzesi

Özbekistan

Rakı Fabrikası

Payas Sokollu Külliyesi

Katalan Mimarlar

Zafer Tank TANER¹

Feyzanur BAŞARAN²

ÇUKUROVA ÜNİVERSİTESİ YAPI VE TASARIM KULÜBÜ

Kulüb 2013 yılında kurulmuş olup Çukurova Üniversitesi bölümleri ve öğrencilerinin aktif olarak rol aldığı, bireysel ve kitlesel olarak; mesleki, kültürel ve sosyal alanda: gelişim, farkındalık, üretkenlik ve yaratıcılığın gelişimini sağlama amacı güden bir öğrenci topluluğudur.

Kuruluşumuzdan bu yana yaptığımız tüm etkinliklerimizde mimarlık, inşaat ve tasarım konuları üzerine yoğunlaştık. Bunlarla kısıtlı kalmayıp Sosyal sorumluluk projelerinde de aktif rol oynadık. 3 yıl boyunca toplamda 47 etkinlik yaparak üniversitemizde aktif ve saygın bir kulüp haline geldik. Bu etkinliklerimizde;

*22 Etkinlik Panel ve Söyleşi

*9 Etkinlik Teknik Gezi

*4 Etkinlik Workshop (Atölye)

*5 Etkinlik Kulüp Tanışma Yemeği

*5 Etkinlik Sosyal Sorumluluk Projesi yer almaktadır.

Gelenekten Geleceğe Cami Mimarisi Paneli

Türkiye'nin önde gelen mimarlarından, Caminin geçmişten bugüne ve geleceğe olan serüveni konuşulmuştur.

Konuşmacılar;

Prof. Dr. Süha Özkan

Y. Mimar Cengiz Bektaş

Mimar Feyza Cansever

Prof. Dr. Nur Urfaloğlu

Prof. Dr. Murat Güvenç

Mimar Nevzat Sayın

Y. Mimar Emre Arolat

Rönesans Holding Mavide Yeşil Fikir Semineri

Sürdürülebilirlik kriterlerine uygun, çevre dostu sistemlerin kullanıldığı bir konsept tasarım ve bunları destekler nitelikteki malzeme veya yapım teknolojileri konusunda yeni bir yaklaşım sunmak, alternatif fikir projeleri elde etmek amacıyla düzenlenen 'SÜRDÜRÜLEBİLİR GELECEĞİ TASARLA' projeleri hakkında ve Yeşil Binalar ve Yalın İnşaat Sistemiyle ilgili bilinmeyen pek çok şeyi açıklığa kavuşturmak için seminerimizi gerçekleştirdik.

Ortaokuluna Kütüphane Kurulumu

Üniversitemiz kulüplerinden Sinerji Kulübünün 40. Yıla 40 Kütüphane Projesi kapsamındaki 25. Kütüphaneyi Lütfiye Kısacık Ortaokuluna Sinerji Kulübü ile birlikte kurulumunu gerçekleştirdik. Okul Kütüphanesine 1000 kitap, 2 kitaplık desteğinde bulunduk.

Kurulduğumuzdan bu yana etik değerlerini muhafaza etmeye çalışarak, yönetim kurullarımız ile birlikte; öğrenci yanlısı, topluma faydalı ve doğrucu bir kulüp olmak amacını taşıdık. Gönül birliği ve sosyal sorumluluk bilinciyle, hiçbir çıkar gözetmeksizin, kimseyi kayırmadan ve kayırlmaya ihtiyaç duymadan projelerimizi ve organizasyonlarımızı gerçekleştirme gayreti içerisinde olduk.

Niyetimiz, tavrımız ve duruşumuz hep bu yönde insancıl değerler üzerine kurulu oldu. Bu değerleri yaşatan ve bizlerle olan kulüp üyelerimize, çalışma arkadaşlarıma, yönetim kurullarına, her zaman dayanışma içerisinde olduğumuz üniversitemiz öğrenci kulüplerine ve desteklerini daima arkamızda hissettiğimiz başta kulüp danışman hocamız Yrd. Doç. Dr. Özlem ŞENYİĞİT olmak üzere tüm hocalarımıza teşekkür ediyoruz.

Yeni üyelerimiz, genç arkadaşlarımız; fikirleri ve azimleri ile Yapı ve Tasarım Kulübünü bugün bulunduğu konumdan, çok daha iyi konumlara, çok daha geniş ağlara ulaştıracaklardır.

İstanbul Teknik Gezisi

Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi'nde gerçekleşen "III. Uluslararası İç Mimarlık Konferansı" davetli konuşmacı dünyaca ünlü mimar "Zaha Hadid" in söyleşine katılmak ve tarihi yapıları gezmek amacıyla teknik gezimizi gerçekleştirdik.

Architecture Career

"Mimarlığın Etik Değerleri" konulu "Architecture Career" etkinliğimize Mimar Abdullah Altuğ, Mimar Atilla Yücel ve Mimar Bahadır Kul konuşmacı olarak katıldı.

Kerem Erginoğlu ``Eski-Yeni``

YEM Yayın, 2014 yılından bugüne gelenekselleşen bu söyleşilerle, başta mimarlık, inşaat mühendisliği ve tasarım öğrencileri olmak üzere akademisyenlere ve yapı profesyonellerine, kitapları ve projeleriyle tanıdıkları, alanlarının önde gelen isimleri olan yazarlarından, uzmanı oldukları konuları dinleme, onlarla tanışma fırsatı sunmayı amaçlıyor. Bu amaçla Mimar Kerem Erginoğlu "Eski-Yeni" konulu sunumu ile bizlerle birlikte oldu.

**YER
DUVAR
DEKOR**

mekana değer katar

- * Laminat
- * PVC & LVT
- * Karo Halı
- * Doğal Taş
- * Duvar Kağıdı

Cevat Yurdakul Cad. No:4 01120 Seyhan / ADANA
0850 297 1499 – info@yerdubardekor.com

casa[®]

Turgut Özal Bulvarı Panorama Sitesi No: 281/A (Medline Hastanesi Karşısı) Çukurova, ADANA

adana@casa.com.tr 0322 242 00 80

www.casa.com.tr

Ziyapaşa Bulvarı
Şinasi Efendi Caddesi

Atatürk Parkı'na
sadece 2 dakika

Alışveriş keyfinin
merkezinde

Sosyal yaşamın
ışığıyla iç içe

SOSYAL YAŞAM CADDE MODA KARNAVAL PARKLAR EĞLENCE AYRICALIK KALİTE ZİYAPASA PRESTİJ

SATIŞ OFİSİ:

Fuzuli Cad. Egemen Apt. No:71 Kat:1 D:1 Seyhan/ADANA
Tel: +90 532 233 69 08 - +90 532 584 22 72

www.gurcaninsaat.com.tr
[/gurcaninsaatkurumsal](https://www.facebook.com/gurcaninsaatkurumsal)
[/gurcaninsaat](https://www.instagram.com/gurcaninsaat)